

ACTA DE LA SESSIÓ ESPECIAL I EXTRAORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLE DE LA CORPORACIÓ EN DATA 11 D'ABRIL DE 2011

ÍNDEX

- 1. DEBAT SOBRE LA SITUACIÓ ECONÒMICA, SOCIAL I CULTURAL DE LA CIUTAT.....3**

ASSISTENTS

PRESIDENT

Batle-president

Sr. Rafel Torres Gómez

REGIDORS

Sr. Andreu Caballero Romero

Sr. Lluís Ferrari Alorda

Sr. Àngel García Bonafè

Sra. Margalida Horrach Beltran

Sr. Felip Jerez Montes

Sra. María José Morales Mateo

Sr. Virgili Moreno Sarrió

Sr. Josep Pastor Espada

Sra. Maria Payeras Crespí

Sra. Yolanda Pericàs Izquierdo

Sra. Esperança Ramis de Plandolit

Sr. Francesc Xavier Ramis Otazua

Sr. Lluís Ribera Perianes

Sr. Antoni Rodríguez Mir

Sr. Joan Rubert Maura

Sra. Antònia Maria Sabater Martorell

Sr. Bartomeu Seguí Prat

Sra. Rosa Maria Tarragó Llobera

SECRETARI ACCIDENTAL

Sr. Guillermo Corró Truyol

INTERVENTORA MUNICIPAL

Sra. Francisca Martorell Pujadas

TRESORER

Sr. Miquel Batle Vallori

A la sala de sessions de la casa consistorial de l'Ajuntament d'Inca (Illes Balears), essent les nou hores del dia trenta de març de dos mil onze, es reuneix l'Ajuntament en ple, en primera convocatòria, amb convocatòria prèvia a l'efecte, per tal de realitzar la sessió extraordinària sota la Presidència del Sr. Rafel Torres Gómez, i amb l'assistència dels regidors Sr. Andreu Caballero Romero, Sra. Magdalena Cantarellas Llompарт, Sra. María José Fernández Molina, Sr. Lluís Ferrari Alorda, Sr. Àngel García Bonafè (s'incorpora a la sessió en el moment en què s'expressa a l'acta), Sra. Margalida Horrach Beltran, Sr. Felip Jerez Montes, Sra. María José Morales Mateo, Sr. Virgili Moreno Sarrió (s'incorpora a la sessió en el moment en què s'expressa a l'acta), Sr. Josep Pastor Espada, Sra. Maria Payeras Crespí, Sra. Yolanda Pericàs Izquierdo, Sra. Esperança Ramis de Plandolit, Sr. Francesc Xavier Ramis Otazua, Sr. Lluís Ribera Perianes, Sr. Antoni Rodríguez Mir, Sr. Joan Rubert Maura, Sra. Antònia Maria Sabater Martorell, Sr. Bartomeu Seguí Prat, i Sra. Rosa Maria Tarragó Llobera.

Actua com a secretari accidental el Sr. Guillem Corró Truyol, qui dóna fe de l'acte, i hi assisteixen la interventora municipal Sra. Francisca Martorell Pujadas i el tresorer municipal Sr. Miquel Batle Vallori.

La Presidència, després de comprovar en els termes exposats que hi ha el quòrum legalment exigít per l'article 90 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat per Reial decret 2568/1986, i per l'article 55.1 del Reglament orgànic municipal, per a la vàlida realització de les sessions plenàries, la declara oberta.

1. DEBAT SOBRE LA SITUACIÓ ECONÒMICA, SOCIAL I CULTURAL DE LA CIUTAT

Els reunits consideren la Moció del grup municipal PSIB-PSOE per al debat sobre la situació econòmica, social i cultural de la ciutat, de data 25 de febrer de 2011, del següent contingut literal:

“L'Ajuntament d'Inca es troba en una situació econòmica molt complicada; en un context de crisi general, el deute acumulat durant els darrers anys de govern del Partit Popular fa perillar el funcionament dels serveis municipals i les noves inversions que la ciutat necessita.

Aquesta situació econòmica de l'Ajuntament i de la ciutat, però també els aspectes socials i laborals, fan necessària una anàlisi del seu estat actual, a fi de conèixer les causes i poder, així, aportar solucions en la direcció que necessita la ciutat.

El control sobre la despesa durant els darrers anys i la previsió econòmica per reduir el deute acumulat any darrere any són factors a tenir en compte a l'hora de valorar els canvis soferts els darrers anys a la ciutat.

Estam essent testimonis de la decadència de la nostra ciutat; dades com l'estancament de la població marquen un canvi de tendència.

La qualitat de vida dels inquers és un dels factors que mereixen una profunda valoració, especialment pel que respecta al fet que cada dia siguin més els inquers que s'han de desplaçar a altres municipis per treballar o divertir-se.

Els inquers des de sempre han mostrat l'orgull de viure a la seva ciutat i desitgen trobar noves iniciatives per a la ciutat, que evitin que es converteixi en una ciutat dormitori sense expectatives i amb un futur incert.

Un repte en què el creixement, en tots els sentits, dels municipis veïnats representa una dificultat afegida que ens obliga a implantar estratègies cada dia més innovadores per a ser competitiu.

No obstant això, les dades estadístiques existents en relació amb la ciutat apunten en direcció contrària i fan necessària, precisament, una resposta decidida per part del consistori, que afavoreixi l'inici de la recuperació econòmica de la ciutat.

En aquest aspecte, les poques iniciatives aprovades per l'equip de govern, com la creació d'una central de compres, la creació d'un registre de factures, la reducció del terminis de pagament als proveïdors, la presentació de forma reglamentària de l'estat d'execució del pressupost, mai han vist la llum i per tant no són actuacions que contribueixin a donar

confiança a la població.

Davant aquests fets el grup municipal del PSIB-PSOE considera necessari convocar un plenari extraordinari per analitzar de forma monogràfica l'estat de la ciutat a fi de conèixer la realitat econòmica, social i cultural del nostre municipi. Una anàlisi que ens ha de servir de fonament per a la presa de mesures i programes per a la reactivació del nostre municipi i que especialment suposin la millora de la capacitat laboral de la ciutat.

Així mateix, els components del grup municipal del PSIB-PSOE volen comunicar que renunciem a percebre cap remuneració econòmica per l'assistència en aquest plenari.

Finalment, demanàrem que aquest plenari se celebri en un horari que permeti l'assistència del públic interessat, és a dir, en horari no laboral; per aquest motiu proposaríem l'inici del plenari a les 19 hores”.

El Sr. Batle manifesta que, abans de donar la paraula als diferents portaveus, i a pesar que la sol·licitud del grup municipal del PSIB-PSOE ja ho reflecteix, el seu grup vol fer l'esmena d'una proposta d'acord que no es percebi cap remuneració econòmica per l'assistència a aquest plenari.

El Sr. Ramis dóna el seu suport a l'esmena i es vol referir, en primer lloc, al compromís del grup municipal del PSIB-PSOE que aquest tipus de debat de l'estat de la ciutat es repeteixi anualment en un horari no laboral, que permeti l'assistència de tots els ciutadans que vulguin saber de la veu dels diferents grups representats en aquest consistori, i no com avui, en el qual el grup municipal Partit Popular ha negat la possibilitat de realitzar aquest ple a una altra hora, amb l'argument que han vist publicat que tenien problemes d'agenda de la campanya electoral. Pensa que els problemes de tots els ciutadans estan molt per damunt dels que puguin tenir d'agenda electoral. Pel que respecta al debat que avui plantegen, és per analitzar la situació de la ciutat en totes les seves vessants, saber quina és la visió de cada grup, i sobretot perquè els grups que la pròxima legislatura hauran d'assumir la responsabilitat de governar siguin conscients dels errors que s'han comès per arribar a la situació actual. El fet que els ciutadans no hagin decidit encara a quin partit hauran d'encomanar aquesta representació és la causa que va provocar que el grup socialista no dugués a terme en el seu inici una proposta concreta, però que avui sí la proposaran amb una esmena a la Moció.

El Sr. García i el Sr. Moreno s'incorporen a la sala de plens.

Per iniciar aquesta anàlisi, el Sr. Ramis vol començar per la gestió cultural. Poden dir que la cultura mai ha estat una prioritat del grup municipal Partit Popular, oblidant que és un dels aspectes més importants de qualsevol ciutat i, a més, una font d'ingressos per a una ciutat com Inca, que ha estat la capital cultural de la Part Forana, i des de les legislatures del Partit Popular ha desaparegut pràcticament en la seva totalitat. Vol dir que Inca tenia tres teatres i que ara no en té cap. És una realitat, i no és per falta d'oportunitats, ja que els varen oferir un d'aquests teatres gratuïtament a canvi que l'Ajuntament en fes la reforma, que en aquell temps costava únicament 300.000 euros; l'Ajuntament no va tenir aquests doblers, no els hi va voler destinar i no va fer res per aconseguir fons per emprendre dita reforma. Mentrestant, perdien 1.200.000 € per dur a terme la reforma del Teatre o es gastaven 8.000.000 € per fer

un mercat que encara no està legalitzat, o més de 3.000.000 en un museu del qual encara no saben quin és el seu futur. El Sr. Batle ha manifestat als mitjans de comunicació que Inca és una ciutat moderna i que compta amb tots els equipaments que necessita. Creu que l'esmentat titular de premsa és una clara prova d'aquesta preocupació, d'aquesta prioritat de l'equip de govern per la cultura. Creu que no tenen tots els equipaments que necessita Inca i que en falta un dels més importants, que seria un espai escènic, i que han deixat que en poc temps desapareguessin tots aquests espais escènics; és un fet que ha estat un perjudici econòmic importantíssim per a la ciutat; la gent que abans venia als cinemes, restaurants i botigues d'Inca ja no ve, perquè a Inca ja no hi ha activitat cultural i s'han de desplaçar a altres municipis. Afortunadament s'ha d'agrair al teixit social d'aquesta ciutat que, malgrat que algunes d'aquestes entitats tenen pendent de cobrar les seves subvencions des de fa dos anys, segueixen posant molt alt el llistó cultural de la ciutat. Vol agrair en nom del seu partit i de la ciutat el compromís de les entitats com Unió Musical Inquera, l'Harpa d'Inca, l'Agrupació Musical Joventut d'Inca, la Fundació Cultural Es Convent, l'Obra Cultural Balear i empreses com la galeria Can Janer i d'altres que estan fent una feina molt important per mantenir la flama cultural a la nostra ciutat.

Quant a la gestió en matèria esportiva, el Sr. Ramis destaca les infraestructures que s'han pogut realitzar gràcies a les ajudes procedents del Govern central, un govern al qual l'equip de govern no s'ha cansat de criticar per una manca de finançament, quan són precisament les inversions més importants de la història que han arribat a Inca, i així s'han pogut reformar el Pavelló de sa Creu i el camp d'esports Mateu Cañellas. La realitat és que el grup municipal del Partit Popular ha centrat la seva gestió a subvencionar l'esport d'elit i ha abandonat aquesta tasca tan important que és la promoció de l'esport de base, el planter. L'IMAF, en aquests quatre anys, no ha vist incrementat el seu pressupost. Demana quants de milers d'euros s'han malgastat sense cap tipus de control mentre aquest esport de base era oblidat; quants esportistes inquers han hagut d'anar a altres municipis per manca de suport municipal. Segurament mai ningú ho podrà saber, però les fotos de la majoria del govern les han pagat amb l'esforç de tots els inquers mitjançant uns impostos municipals que no han deixat de pujar.

Quant a la situació social de la ciutat i en concret als serveis socials, poden dir que són els grans oblidats. Els serveis socials, en aquest moment en què necessiten d'una ajuda especial per la situació crítica que viuen molts ciutadans, no han augmentat, i si han tengut major disposició econòmica ha estat perquè precisament hi ha hagut una aportació del Pla E de més de 375.000 € i també les que s'han fet per part del Consell Insular. Quant a la Llei de dependència, sí que hi ha bones notícies; la passada legislatura comptava amb més de 5.000 sol·licituds paralitzades pel Partit Popular i durant aquesta s'ha aconseguit que hi hagi més de 15.000 persones en aquesta illa que ja cobren una ajuda de dependència. Concretament, a la ciutat d'Inca, de les 743 sol·licituds tramitades hi ha 561 persones que gaudeixen d'una ajuda gràcies a dita llei. També és important constatar, en referència a la Llei de serveis socials, que es va aprovar al juny de 2009, que fins a un mes abans de les eleccions aquest consistori no ha tengut la voluntat d'elaborar un pla municipal de servei socials; per tant, han gastat tota la legislatura sense disposar d'aquest pla, que era imprescindible per a la ciutat.

El Sr. Ramis creu que un dels sectors més importants de la ciutat i de l'economia local era el comerç, que Inca era el centre comercial de tota la comarca i s'ha vist abandonat per aquest

equip de govern. Quan els comerciants del centre de la ciutat sofrien una obra darrere l'altra i demanaven ajuda a l'Ajuntament, el que veien era una total deixadesa per part de l'equip de govern, que ha concentrat tot tipus d'obres en el centre i que ha fet que fins i tot el turisme que venia a la ciutat se n'hagi anat a altres municipis; així, les persones que tenien com a punt de referència comercial la ciutat d'Inca s'han desplaçat a altres municipis. Es troben en una situació en què el comerç de la ciutat està en una situació totalment precària; als locals, als comerciants, els costa arribar a final de mes, i basta sortir pels carrers per veure els diferents llocs que es van tancant un rere l'altre. Ahir mateix, a l'avinguda d'Alcúdia, a només un carrer va poder veure que hi havia tres grans locals que estan anunciant el seu tancament, en el carrer Major i en tots els carrers de la ciutat, per aquesta manca d'implicació. Poden parlar també de la indústria, pràcticament el teixit social i econòmic de la ciutat que va ser la més rica per renda per càpita d'Espanya, i que s'ha convertit en la ciutat amb més atur de l'illa segons les dades de la seguretat social, és a on hi ha més atur en tot Mallorca i amb diferència. Veuen com un polígon industrial que havia de ser el més ràpid de la història encara dorm, encara estan al principi d'aquesta història, l'han tornat a començar i no veuen cap alternativa eficient per part de l'equip de govern per resoldre-ho.

Parlant de turisme, ja saben que Inca no té cap hotel i que l'equip de govern ha anunciat repetides vegades nombrosos estudis en pàgines web inútils, perquè no han tengut cap resultat, malgrat que des de l'oposició li varen reclamar. L'equip de govern va aconseguir que els autocars que venien a Inca al mercat els dijous no tornassin a venir perquè no tenien espai per aparcar, ja que tot el centre estava ple d'obres i no han fet res per solucionar aquesta problemàtica; al revés, s'han gastat en pàgines web que no servien per a res, promocions esportives que surten amb molt bones fotos i dient que promocionen la ciutat, però ja no hi queda res; primer s'han de muntar els negocis per promocionar-los, i el que ha fet l'equip de govern és deixar-los desaparèixer.

Parlant d'urbanisme, el Sr. Ramis opina que és una clara demostració del que ha estat la gestió política d'aquest Partit Popular, basada en aquest urbanisme especulatiu. Segons les dades del Col·legi Oficial d'Arquitectes Tècnics de Mallorca, durant els deu últims anys s'han construït a Inca 3.558 habitatges, un 4,5% de tots els que s'han construït a l'illa. Explica que aquest fet suposa que actualment a Inca hi hagi prop de 828 habitatges sense vendre, la qual cosa provoca una aturada total de la construcció, d'aquests constructors de família que eren els que mantenien la construcció a Inca, que mantenien el lloc de feina. Considera que l'equip de govern ha promocionat aquesta especulació urbanística, però que no ha resolt la situació urbanística de la ciutat. Comenta que des del 2005 tenen un pla urbanístic aprovat amb prescripcions que no han estat aprovades. Des d'aquesta data, l'Ajuntament ha donat llicències per obres il·legals; un ajuntament que atorga llicències i que permet construir de forma il·legal, per exemple, el mercat, que encara no s'ha legalitzat i que envaeix un carrer; els habitatges del carrer de Mandrava, construïts a una zona verda, la llicència dels quals varen haver d'aprovar una vegada aprovat el planejament perquè evidentment era il·legal; els solars a on s'han construït uns habitatges que ja estan finalitzats devora el Col·legi Miquel Duran, quan les prescripcions del Pla General no permetien edificar, i varen donar llicència per construir. Aquestes són mostres de la negligència de la gestió urbanística de l'equip de govern. Parlant de la situació econòmica de l'Ajuntament, es pot dir que ha estat una legislatura que ha tengut els majors recursos econòmics de la història provinents d'altres administracions. Exposa que durant aquesta legislatura només el Govern de les Illes Balears, en inversions, ha destinat més de 51.000.000 € a la ciutat d'Inca. Quant a les

transferències rebudes, només des del Govern central des del 2008 al 2009 es varen incrementar en un 68%. En els quatre anys d'aquesta legislatura el Govern de l'estat, el Govern autonòmic i el Consell Insular han realitzat transferències de capital a aquest ajuntament de més de 41.000.000 €. En total, en aquesta legislatura s'han invertit en aquesta ciutat més de 105.000.000 €, que suposa 26.000.000 € anuals. Tal circumstància ha permès dur a terme obres com el Museu del Calçat, el Casal de Joves, el Pavelló de sa Creu, la reforma del Poliesportiu Mateu Cañellas, el carrer de Jaume Armengol, l'avinguda dels Reis Catòlics, la plaça del Bestiar, perquè han arribat doblers de les altres administracions. Però, també hi ha hagut un augment importantíssim dels impostos que paguen els ciutadans i durant aquesta legislatura la contribució s'ha incrementat en un 46%, quan l'IPC gairebé ha pujat poc més d'un 4%. Exposa que les taxes s'han incrementat un 13%, els impostos en general un 18% i l'Ajuntament ha passat de recaptar 2.200.000 € durant l'any 2002 a 8.700.000 en relació amb la contribució. Així i tot, comenta que no els ha bastat, han hagut de fer factures extrajudicials i s'han hagut d'endeutar, perquè no tenien recursos i sabien que no les podien fer; han gastat més aquesta legislatura que en totes les altres del Partit Popular juntes i han superat els 7.000.000 €. Han endeutat l'Ajuntament aquesta legislatura un 100% més del que ja hi havia, s'ha passat de prop de 10.000.000 a 20.000.000 € a final del 2010; deuen a les entitats bancàries 19.982.000 €, fet que segons les dades del Ministeri d'Economia situa Inca junt amb Calvià i Lluçmajor com els municipis més endeutats de l'illa. Comenta que casualment tots ells estan dirigits pel Partit Popular, que se suposa que és qui millor gestiona l'economia. Aquest ajuntament s'ha endeutat en 8.700 € cada dia durant els darrers quatre anys. Però, comenta que aquest no és el deute total, sinó el deute amb les entitats bancàries, i després arribaran les factures extrajudicials, les factures aprovades que estan pendents de pagament, 8.000.000 € a final d'any de tots els treballadors que necessiten d'aquests recursos, i als quals els han comanat feines.

El Sr. Ramis manifesta que l'equip de govern va rebre un ajuntament amb recursos econòmics, ja que el batle del grup municipal d'Unió Mallorquina, el Sr. Antoni Pons, va deixar 400.000.000 ptes. i el Pacte de Progrés en va deixar 100.000.000. Ha calculat l'herència econòmica que el grup municipal del Partit Popular deixarà, i que serà, per una banda, de prop de 20.000.000 € en deutes a pagar fins a l'any 2027; 8.000.000 € en factures pendents de pagar als proveïdors; més d'1.000.000 € en extrajudicials; permutes de solars com el de l'Hospital, el de l'escoleta Toninaina, el de So na Monda, que superen els 2.000.000 €; i un cost importantíssim de la reparació de les infraestructures que han realitzat malament i que no han volgut reclamar a les empreses, com és el cas dels 600.000 € que costen les reparacions de la plaça de Mallorca; tot plegat supera els 30.000.000 €. Si l'Ajuntament ha ingressat més de 60 milions entre impostos i taxes en els darrers anys, si ha rebut 105.000.000 € aquests quatre anys en concepte d'ingressos d'altres administracions i s'han endeutat en més de 30.000.000, són quasi 150.000.000 €. Aquest fet li recorda aquelles imatges de *¿Dónde está Wally?* i es demana a on són aquests 150.000.000 € a Inca; uns doblers que arriben dels impostos dels ciutadans, que saben que Inca és el municipi en el qual han apujat més els impostos i un dels que té els impostos més alts. Considera que és una situació difícil i que aquesta ciutat ha empitjorat econòmicament i socialment, en totes les matèries, a causa de la deixadesa per part de l'equip de govern. És cert que hi ha hagut unes circumstàncies externes, evidentment, i que han afectat d'una forma important, però la crisi de la ciutat d'Inca no comença amb que ha afectat tot el món, sinó que havia començat abans, quan varen decidir fer obres com el Mercat Cobert, gastar en infraestructures els doblers que no tenien i que no podien gastar. Ara és el moment de prendre solucions,

d'aprendre entre tots d'aquests errors que ha comès l'equip de govern, d'aprendre d'aquestes situacions que s'han produït durant aquest temps, sense haver volgut escoltar les innumerables propostes que des del grup socialista i des dels altres grups els han fet en mesures per a la millora de l'economia i que no varen voler aprovar; posa un exemple del setembre de 2008, un pla de xoc municipal per a l'ocupació en el 2009, dotze actuacions per reduir el dèficit públic en el 2010, un pla de sanejament. Totes aquestes iniciatives que des de l'oposició li proposaven com a alternatives per canviar el sentit de l'economia d'aquesta corporació, l'equip de govern no les ha volgut acceptar, i pensen que és el moment necessari de prendre mesures entre tots els grups. Per aquest motiu presenten l'esmena d'elaborar un pla de recuperació econòmica de la ciutat a partir del dia després de les eleccions, un pla que volen elaborar amb el consens de totes les forces polítiques de la ciutat i també amb la participació directa de tot el seu teixit social; un pla que ha de ser el fonament de la recuperació econòmica de la ciutat d'Inca.

El Sr. Rodríguez manifesta que fa uns dies el grup municipal del Partit Popular d'Inca va convocar un plenari extraordinari per cercar, des del seu punt de vista, un titular de premsa sobre el polígon industrial. Avui el grup municipal del PSIB-PSOE ha convocat un plenari per cercar-ne un altre. Creu sincerament que s'han equivocat en el plantejament i en el moment. A un mes de les eleccions municipals entenen que no és el moment per celebrar un ple extraordinari per parlar de l'estat de la ciutat, perquè pot dur al màxim confusions, tot i que des del grup municipal del PSM-Entesa Nacionalista estan convençuts de la necessitat de debatre anualment l'estat de la ciutat i que aquest debat ha de tenir lloc anualment, i no a final d'una legislatura; potser fins i tot a un altre indret que no sigui la sala de plens, més ampli, que permeti major aflluència de públic i, sobretot, en un altre horari que no sigui les 11 h d'un matí d'un dia qualsevol elegit aposta per l'equip de govern per tal d'impossibilitar la presència de públic interessat dins la sala. Amb una legislatura esgotada, des del grup municipal del PSM-Entesa Nacionalista creuen que l'acte d'avui pot crear la sensació de semblar-se més a un míting electoral per estar convençuts de la resolució de qualche punt concret; avança que si el punt concret és l'aprovació dels diferents programes electorals, des del grup municipal del PSM-Entesa Nacionalista no el votaran, perquè ja ho varen fer en assemblea i votaren el seu programa, que és el que duran a les properes eleccions. Prenen nota de les propostes que avui puguin sortir i pensen de dur-ne algunes endavant quan a la propera legislatura governin. De totes maneres, i després d'haver-los escoltat, creuen que la Junta Electoral de Zona hauria de prohibir els plenaries extraordinaris de caràcter propagandístic electoral, com és el que tenen la sensació que serà al final el d'avui.

El Sr. García manifesta que en principi els sembla bé que es dugui a terme un plenari extraordinari per debatre l'estat de la ciutat. Considera que, a més, hauria d'assolir uns termes de normalitat i ser un debat que es pogués celebrar cada any, i no fer-ho parcialment com es fa realment plenari darrere plenari de les qüestions que la majoria municipal du al plenari. Efectivament aquest tipus de Ple donaria més transparència al funcionament municipal, que és el que sempre han volgut mantenir. Quant a la proposta del grup municipal del PSIB-PSOE que s'hauria de fer a una hora diferent, sempre han manifestat que el plenari s'hauria de fer a les 20 h i en dijous, com era tradició abans que la majoria municipal assolís aquest horari, perquè entenen que és una hora en què el ciutadà hi pot acudir més i pot interpretar més el que són els pensaments dels diferents grups representats en aquest consistori. Explica que la majoria ha triat aquesta hora per raons de comoditat que només ella sap i que ha duit una política fins ara de restringir al màxim la informació no fent cap

moviment a favor que el plenari es retransmeti en directe per la ràdio municipal i perquè es limitàs també la informació a través de la televisió d'Inca. Des del seu punt de vista és cert que la proposta de la ubicació del plenari en aquest moment i amb aquest contingut manca de regulació, per la qual cosa amb caràcter previ hauria estat convenient una reunió de portaveus per tal de veure quin sentit podien donar a aquest plenari. Tal com es fa la proposta i es fa la convocatòria del plenari de forma directa, no hi ha possibilitat de prendre un acord; si la interpreten com a moció, falta la proposta d'acord. Aleshores poden interpretar aquest plenari en clau estrictament electoral, però el problema és que falta per escoltar el grup majoritari, que no saben quin camí serà el que decidirà quan contesti al grup municipal PSIB-PSOE. No creuen que hagi de ser aquest el camí ni han interpretat que ho fos; és a dir, ho entenen com una bona iniciativa, potser a un moment en què es pot interpretar d'una forma que vol pensar que no és el que interessa al grup oponent, no creu que es plantejàs com un tema de debat electoral; tampoc podien compartir que el plenari es dugués a terme a un altre lloc amb més públic per convertir-lo en un espectacle. No interpreten que fos aquesta la proposta, sinó que comparteixen que realment sigui debatre l'estat de la ciutat, debatre per decidir; en aquests moments el seu grup no sap quines són les propostes que s'aporten a votació. Si ho transcendeixen a uns altres estats de plenaris en els quals es debati l'estat de la nació o l'estat d'una autonomia, saben que després es poden presentar propostes. Teòricament vénen sense propostes perquè la majoria municipal, la convocant de plenari a petició del grup municipal del PSIB-PSOE, no els ha reunit per debatre el funcionament del Ple. Per tant, creu que estan davant una situació en la qual a la majoria li interessa sortir d'aquest plenari quan abans millor i que no li interessa actuar amb una claredat, amb la qual es puguin deduir del Ple iniciatives o propostes que s'hagin de dur a terme. Entenen que davant aquest fet els plenaris han de ser imminentment decisoris, s'hi han de dur propostes i s'ha de decidir el que s'ha de fer. Estan cansats que una vegada darrere l'altra el plenari voti una decisió que després la majoria no du a terme, però creu que en essència el plenari ha de ser decisiu. No sap si hi haurà un segon torn o no, però en aquest moment el que vol és acabar la seva intervenció i dir que la proposta els pareix digna de tenir en compte, que tenen la seva visió del que ha estat el govern municipal i el que haurà de ser el futur del govern municipal sigui quin sigui el partit que governi; més clar ho tenen si són ells que governen, quin serà el futur de la seva ciutat. Ara bé, també en aquest sentit no saben si fer una dissertació generalista del que sigui; no saben si han de fer propostes per votar una darrere l'altra o quina és realment la qüestió que els ha duit a aquest plenari més que repassar grosso modo i estar units per parlar del que és Inca. La proposta del Partit Socialista és d'exonerar les despeses d'aquest plenari que produeixin quant a les dietes que percebin els regidors; entén que hauria d'haver estat un punt de l'ordre del dia i demana què és el que s'esmena, perquè no entén quina proposta s'esmena si no hi ha cap proposta. Creu que el criteri polític és cercar una solució, però que el plenari hauria d'haver tengut un punt que fos aquest; en aquest sentit li pareix bé. Si d'una forma que ell considera incorrecta es proposa d'aquesta manera, el seu vot a l'esmena serà favorable, però creu que no s'ha produït de la forma reglamentària. Per tant, si es tracta de la seva primera intervenció, no vol entrar en el detall de totes aquestes actuacions i espera que la majoria municipal faci el seu discurs damunt l'estat de la ciutat; si té una segona intervenció, decidirà si entren o no en la qüestió, amb el prec que aquests plenaris, governi qui governi a partir del dia 22, tinguin un ritme anual més reglamentat i sabent els grups realment què és el que vénen a debatre i sobretot a decidir.

El Sr. Batle contesta al Sr. García que es va preocupar de fer una esmena a l'ordre del

plenari sobre les retribucions econòmiques i que el Sr. Secretari li va dir que no es podia modificar l'ordre de la convocatòria per qüestions reglamentàries. Coincideixen amb el grup municipal PSM-Entesa Nacionalista i amb el grup municipal Independents d'Inca que podia ser un plenari de caire electoralista i, de fet, el seu grup no ho hauria plantejat mai perquè entenen que és un plenari per lluir-se i per donar el seu model econòmic, i sobretot la seva gestió. Però, quan ho proposa un altre grup no és que hi vulguin passar ben aviat i de puntetes, sinó tot el contrari; tenen una oportunitat molt bona a un mes i mig de les eleccions de posar damunt la taula tot el model econòmic del grup municipal Partit Popular i el model de gestió que han fet en aquest ajuntament. Volen debatre hores i hores l'esmentat tema; no obstant això, ho volien convocar ells perquè tenien dubtes si podia ser una mesura que dins la llei electoral es podia discutir si tenia cap interès o no.

El Sr. Ferrari manifesta que està d'acord amb el que deia el Sr. García i que ha entès que volia posar el punt d'inflexió que estan davant un Ple extraordinari en el qual formalment falta la proposició; quant a les dietes corresponents a la celebració d'aquest ple, el seu grup votarà a favor perquè no es cobrin.

Comparteix amb el Sr. Batle que estan davant una situació que és una oportunitat per a l'equip de govern per posar les dades damunt la taula, encara que no volen fer política en aquest ple -i la política ja l'ha fet el grup socialista-, sinó que vol posar damunt la taula dades i fets, i els ciutadans jutjaran.

Quan parlen de la situació econòmica d'Inca han de fer un breu apunt sobre la situació econòmica d'Espanya, perquè no poden entendre la situació econòmica d'Inca sense la situació econòmica d'Espanya. Estan davant una crisi econòmica profunda que fa molts anys que està durant. Els "brots verds" només els ha vist una persona; ells no els han vist per enlloc, ni ningú. Comenta que les dades econòmiques que hi ha actualment no són bones. Una pujada constant de l'atur, les previsions econòmiques de creixement nacional són de l'1% els pròxims tres anys; com deia la ministra Sra. Salgado divendres passat, durant tres anys creixeran un 1%. Aquest fet implica un estancament de l'economia real. Les previsions del Govern, la ministra Sra. Salgado, l'exministre Sr. Corbacho, el Ministeri d'Economia i Hisenda i el Ministeri de Treball -basta que consultin les seves pàgines web-, diuen que, perquè es creï una ocupació neta, és necessari un creixement que auxiliï entre el 2,2% i el 2,5% amb caràcter anual, perquè si ara tenen unes dades puntuals de disminució de l'atur a nivell nacional i en l'àmbit de les Illes Balears, és perquè ni més ni menys estan davant una situació purament estacional. Explica que ho veuran amb les dades següents: hi ha previsions de destrucció de la força empresarial; a Inca és un municipi a on es tanquen negocis, però no al ritme que es tanquen negocis a nivell estatal. La mitjana de tancament de negocis setmanal és de 150 empreses; és una dada econòmica que espanta no només a nivell nacional, sinó que els ha d'espantar a tots. Hi ha previsions d'increment del tipus d'interès d'entre el 0,25 i l'1%. Quan el Sr. Ferrari va començar a fer feina sobre aquest ple extraordinari, el Banc Central Europeu encara no havia aprovat la pujada d'interessos. Informa que ha pujat un quart de punt, circumstància que suposa l'encariment de la vida: les hipoteques pujaran, hi haurà més execucions hipotecàries perquè la gent no té un sou per estar a l'atur. Les famílies veuen com els bancs executen les hipoteques, els productes de primera necessitat pugen de preu, és més car produir, baixa el consum, la qual cosa suposa una minva d'ingressos per a l'Estat. Per arreglar aquesta situació és necessari i urgent -no només ho diu el grup

popular, sinó totes les forces polítiques del Congrés- un canvi de govern a nivell nacional i autonòmic. Per parlar de la situació econòmica d'Inca ho han de fer del pressupost a partir de l'any 1995 fins a l'any 2011. El 1995, el pressupost era d'aproximadament 7.000.000 €; l'any 2011 l'aproximat és de 24.000.000 €. Poden constatar, i les dades ho demostraran, que hi ha un increment del pressupost motivat bàsicament perquè la població ha crescut. Cada vegada hi ha més ciutadans i es demanen més i millors serveis, hi ha més despesa de personal, s'han hagut de contractar més funcionaris i més treballadors laborals; hi ha més execucions d'infraestructures, més obres, sobretot aquella soterrada, la que no es veu. No negaran que hi ha hagut una bonança econòmica, més ingressos i evidentment més despeses, però allò més important és que per a l'any 2011 han retallat el pressupost d'aquest ajuntament 9.100.000 €, que compleixen de sobra els criteris de convergència econòmica que marca el Consell d'Europa als municipis. Demanen a tots els ajuntaments una rebaixada d'entre un 10 i un 15%, i Inca ha rebaixat un 20%. Aquesta és la comparativa dels pressuposts dels anys 1995 i 2011. L'any 1995 tenien un pressupost de 6.952.000 € i també tenien la meitat de població.

El Sr. Ferrari exposa que és important parlar de l'evolució de la plantilla de l'Ajuntament d'Inca del període 2000-2010. Explica que l'any 2010 hi havia una força laboral de 74 treballadors funcionaris i 139 treballadors laborals, xifra que fa un total de 213 treballadors i es va incrementant en funció de la població que va arribant a Inca per donar resposta a les sol·licituds presentades per part dels ciutadans. A Inca el grup municipal Partit Popular té les portes obertes a qualsevol ciutadà, perquè per a ells constitueixen la força vital de la ciutat.

Parlant de l'atur, i no de manera superficial com diu el Sr. Ferrari que ha fet el Sr. Ramis, demana, en primer lloc, de qui són les competències i diferencia tres sectors fonamentals: el Govern espanyol, que ha d'executar les polítiques que acordin el Congrés i el Senat espanyols; les competències normatives, les executives en l'àmbit de les Illes Balears i el govern autonòmic. Exposar que els ajuntaments no tenen cap competència, ni legislativa ni normativa, en temes d'atur; no hi poden fer res, perquè és una problemàtica macroeconòmica a nivell nacional. Ha de ser el Parlament espanyol el qui adopti les polítiques econòmiques necessàries per sortir i per començar a veure aquests desitjats "brots verds".

Quant a l'evolució de les dades d'atur a les Illes Balears, comparant-les amb les d'Espanya, per una banda, el Ministeri de Treball fa les seves estadístiques, i per una altra, hi ha l'enquesta de població de l'Institut Nacional d'Estadística. El Sr. Ferrari vol confrontar les dues perquè els ciutadans vegin aquestes dades. Explica que el març de l'any 2010, fa un any, hi havia 88.125 aturats a les Illes Balears, 4.166.613 aturats en tota Espanya. Març 2011, 88.127 aturats a les Illes Balears, 4.333.669 aturats a la resta d'Espanya; són dades claríssimes que demostren la seva evolució. Confrontant-les és fàcil adonar-se que en un any hi ha dos aturats més a les Illes Balears. Quan deia que l'atur és estacional es refereix a les paraules de l'exministre Sr. Corbacho, qui afirma que les dades positives són estacionals, vénen donades bàsicament perquè Espanya és un país receptor de turistes que desenvolupa un sector empresarial bàsicament turístic. Així, comenta que és aquí a on es dona l'estacionament del treball, i evidentment un estacionament de l'economia real. No obstant això, de març a juliol de 2010 l'atur baixa; per tant, les dades són bones, però són estacionals, se n'avisava el Govern socialista.

Exposa que a partir d'agost seria quan ja es comença a veure que hi ha hagut els turistes necessaris a nivell espanyol per poder tenir unes xifres econòmiques positives, i va pujant l'atur. Ara mateix hi ha 4.333.669 aturats, dades de les quals tota la premsa s'ha fet ressò; són molt significatives perquè parlen de l'atur que hi ha a Espanya al març de 2011, però també del nombre d'afiliats a la seguretat social. Aconsella al grup socialista que revisi aquestes dades a la pàgina web del diari *El País*. Informa que l'any 2008 l'atur tenia unes xifres de 2.300.000 aturats i que el 2011 s'han incrementat en 2.000.000 d'aturats més. L'any 2008 hi havia quasi 19.500.000 d'afiliats; el 2011, 17.500.000, 2.000.000 manco. Explica que, si no es cotitza a la seguretat social, evidentment hi haurà menys ingressos per a l'Estat i menys possibilitats de fer front a les prestacions socials dels ciutadans. L'any 2001 -tothom sap qui governava- hi havia unes xifres d'atur de 1.900.000 aturats; l'any 2010, quasi 4.700.000. Són dades de l'enquesta de població activa de l'Institut Nacional d'Estadística que es publiquen dia 31 de desembre de cada any, qui ho vulgui hi pot accedir. L'any 2011 governava el Partit Popular, l'any 2002 governava el Partit Socialista, l'any 2003 també, el 2004 es va incrementar, hi hagué bonança econòmica durant els anys 2005, 2006, 2007 i 2008; el 2008, en ple període de bonança econòmica, es comença a incrementar l'atur, i ara la taxa ja és escandalosa. Aquesta és la taxa d'atur del període 2001-2010 nacional i que s'extrapola a les Illes Balears, on l'any 2001 la taxa d'atur és del 10,6%; el 2008, del 11%; el 2009, del 18%; i el 2010 acaba l'any amb el 20,10% de població de força laboral que està al carrer. A més crisi, més despesa social.

El Sr. Ferrari exposa que hi ha un deteriorament clar del mercat laboral, i perquè no es deteriori s'ha d'invertir en qualitat, investigació, desenvolupament, innovació, medi ambient i, sobretot, productivitat. Comenta que la crisi implica més economia submergida. Considera que l'exemple és clar: si un treballador que està cobrant 1.000 euros a final de mes veu com l'empresari li ha d'extreure el 30% per ingressar a la seguretat social o veu que ha de pagar més impostos, aquest treballador s'estima més fer feina dins l'economia submergida; se sap que la crisi econòmica sempre implica més economia submergida. Per tal de lluitar contra l'economia submergida no s'ha de penalitzar aquells que hi fan feina, ni les empreses, sinó que s'han d'abaixar els impostos, s'ha d'invertir en productivitat, en medi ambient, en qualitat; s'ha de poder competir amb l'exterior, i per poder competir els productes han de costar poc. Informa que tenen la taxa del 20,1%, la més elevada de la Unió Europea; podria fer molts acudits relacionats al respecte, però és una taxa massa sagnant. Evidentment falten polítiques estatals i autonòmiques valentes per aturar aquesta tendència a l'alça. Afirmar que les polítiques que no són bones són les d'incrementar l'IVA perquè es penalitza la demanda interna. A Inca, cada ciutadà pagarà una mitjana de 500 € més per la pujada de l'IVA. No és gens bo perdre riquesa dins la butxaca, perquè es podrà consumir menys amb els mateixos doblers, menys productes de necessitat. Per tant, amb els mateixos diners, es podrà estalviar molt menys i, si allò que el grup socialista vol és prioritzar la demanda interna, incrementar el consum, i per tant ingressar més doblers a través de la imposició directa que facin el que varen fer puntualment a Anglaterra i a Alemanya, i que abaixin l'IVA puntualment.

Parlen que a Inca hi ha 898 habitatges a la venda que no es venen. Demana si qualche jove sense feina voldrà comprar un habitatge sense tenir una deducció, quin incentiu fiscal li donen i quin donen a una empresa per vendre els seus pisos en estoc. Exposa que no hi ha incentius fiscals, perquè l'únic que tenien era la possibilitat de deduir el 15% de les quantitats pagades durant un any per amortització d'interessos; ho han suprimit perquè el

Govern vol ingressar més doblers. Eliminar les ajudes per natalitat de 2.500 € era una gran mesura social, però també l'han eliminada. Demana quins ajuts donen als pares i mares que ara tenen criatures acabades de néixer i contesta que no n'hi ha. Considera que s'hauria d'ajudar la petita i mitjana empresa amb una deducció de la tributació, i sobretot en les càrregues socials. És conscient que es fa feina per a la Tresoreria General de la Seguretat Social, però en compliment d'aquestes ordres velades que vénen donades des d'Alemanya, perquè per crear riquesa és necessari que l'empresa pagui menys impostos i que es vegi incentivada per contractar treballadors, que les càrregues socials siguin més barates del que eren abans; d'aquesta manera les empreses poden contractar més gent. No s'ajuda els sectors empresarials o productius més castigats per la crisi, però això sí, el FROB, que és el fons d'ajuda a tots aquells bancs i caixes que es troben en una situació complicada, els han ajudat, i com aquell que diu a fons perdut. És necessària, i ja ho diuen des del Consell d'Europa, una reforma estructural transversal de la legislació laboral i de la seguretat social. Li consta que ara s'hi fa feina per part del Govern espanyol, del Congrés, amb l'objectiu de publicar una nova normativa laboral de negociació col·lectiva. Considera que s'ha d'explorar la modificació de lleis en benefici de la generalitat de ciutadans i bàsicament es vol referir a les execucions hipotecàries. Exposa que les famílies perden la casa, no tenen feina, les hipoteques s'executen, el banc es queda l'immoble, després hi ha un romanent i continua anant contra aquesta família, que serà deutora tota la vida. Demana com pot entrar en el mercat laboral una persona que és deutora, perquè, si hi ha una nòmina oficial, el banc embargarà aquella nòmina i, com és normal, el treballador preferirà més fer feina dins l'economia submergida. Per tant, allò que s'ha de fer és seguir una solució germànica; la casa paga tots els deutes, és a dir, el que es coneix com a dació en pagament. Una vegada que hi ha una execució hipotecària, s'ha de donar la possibilitat al ciutadà amb cert quin requisit d'entregar la casa al banc, aquesta queda saldada i pot començar de zero a lluitar cap al futur; és a dir, es tracta d'una espècie de llei de punt i final econòmic per a aquelles famílies que realment es troben malament en una situació d'atur i no poden seguir endavant. El Sr. Ferrari demana què opina el PSOE de tot plegat i fa referència a una pregunta que varen fer al president del Govern Sr. Zapatero si estava a favor de les persones que tenen necessitat o a favor del banc; el Sr. Zapatero va contestar que sempre estan a favor de la bona gent, d'aquella que té els seus estalvis en el banc. Evidentment tots estan favor d'aquesta gent, però també s'ha de tenir en compte que hi ha famílies que estan en una situació d'atur i que veuen executades les seves hipoteques. Considera que s'ha de donar aviat una solució de continuïtat perquè les persones afectades puguin seguir endavant. Com més treballadors hi hagi dins el mercat laboral oficial més ingressarà la seguretat social i més aviat se sortirà de la crisi. A Inca, la taxa d'atur és cert que és alta: hi ha més de 3.000 aturats, però no perquè l'Ajuntament no faci res, sinó que són els efectes de la projecció nacional, la crisi econòmica global i nacional. Les polítiques del govern del Sr. Zapatero i el Sr. Antich no ajuden a invertir o contenir la tendència ni a crear riquesa, no ajuda la pujada d'imposts perquè es frena el consum. Comenta que a Inca hi ha moltes famílies que no poden pagar la hipoteca i que és molt important que el Govern del Sr. Zapatero i el Govern del Sr. Antich modifiquin lleis necessàries per no perdre l'objectiu, quatre requisits clau, per assolir qualitat, per assolir competitivitat i sobretot productivitat. Esmenta que un exemple clar és que es deia que el Govern socialista tenia un clar interès a invertir en economies sostenibles, però està clar que en els governs, en els darrers pressuposts, hi ha hagut una castració radical de les subvencions d'energies renovables. Demana quin serà el futur d'aquelles inversions que havien fet aquella quantitat d'empreses amb els

jardins fotovoltaics. Afirmar que els jutjats mercantils cada dia estan rebent empreses que es dedicaven a aquesta activitat en concurs de creditors perquè no reben les subvencions estatals o perquè aquestes subvencions s'han vist tancades.

El Sr. Ferrari explica que ha fet una visita a la pàgina web del Sr. Ramis i que se n'ha duit una sorpresa quan ha vist publicades unes paraules en el mes d'abril de 2011 amb què el Sr. Ramis fa una reclamació a les diferents administracions: "La reconversión industrial de Inca ha de contar con la participación de todas las administraciones y tiene que conllevar importantes inversiones económicas para implantar un nuevo tejido industrial basado en las nuevas tecnologías especialmente en las energías renovables." El Sr. Ferrari comenta que a Madrid li han tallat la seva idea d'arrel perquè en energies renovables no hi ha subvenció. Demana al Sr. Ramis si ho ha demanat al Senat i per què no ho demana al govern del Sr. Antich o del Sr. Zapatero.

Considera que han invertit la tendència i que fa falta valentia i responsabilitat, polítiques ben valentes, és necessari un canvi en el Govern estatal amb un govern competent i valent i un Govern autonòmic que també ho sigui. Considera que l'objectiu ha de ser crear riquesa, perquè si no la taxa d'atur seguirà en increment. A Inca continuen essent valents, saben que l'atur no és una competència de l'Ajuntament, però així i tot no estan immòbils. Donen ajudes directes a famílies amb problemes econòmics, bonificacions fiscals per a aturats de llarga duració.

El Sr. Seguí demana disculpes al Sr. Ferrari per la seva interrupció. Comenta als assistents del grup municipal PSIB-PSOE que contínuament sent parlar de respecte i creu que la forma més expressiva del respecte és saber escoltar sense interrompre i que, si no ho tenen clar, que el perdonin.

El Sr. Ferrari comenta que veu que són dades que no agraden, però que no obstant això seguirà endavant. Posa més exemples: les bonificacions fiscals per a aturats de llarga duració, bonificacions fiscals que només tenen a l'Ajuntament d'Inca. Demana al Sr. Ramis per què, en els impostos estatals, a l'IRPF o a l'impost de societats, no introdueix esmenes durant les celebracions dels actes de les meses dels pressuposts del Senat. Fan bonificacions fiscals per a famílies amb tots els seus membres en situació d'atur, fan moltes bonificacions fiscals perquè està a l'ADN del grup municipal del Partit Popular, està en la seva genètica resoldre problemes quan hi ha crisi, i quan no n'hi ha també. Per tant, diu al Sr. Ramis que memoritzi tot això de l'ocupació perquè, si segueix essent senador, tal vegada aquests quatre conceptes els hauria d'emprar més en les seves elocucions en el Senat: qualitat i competitivitat, inversions en investigació, desenvolupament i innovació, inversió en medi ambient i productivitat, i que són, per cert, instruccions que la UE ha donat al govern del Sr. Zapatero i que saben que està treballant en això. Aquests són els quatre punts claus per sortir de la crisi, per crear ocupació a Espanya i, per tant, a Inca. La genètica d'aquest equip de govern d'aquestes legislatures ha estat invertir en formació, en els organismes autònoms; tot i sabent que són competències supramunicipals, han fixat una política fiscal equidistributiva amb el criteri que qui menys té menys ha de pagar, un dels pilars fonamentals com és la cultura, els serveis socials, les infraestructures i els equipaments.

Quant a la formació, el Sr. Ferrari afirma que és un dogma de fe per a l'equip de govern.

Considera que una societat formada té un avantatge major, pot implementar més els seus coneixements dins el mercat laboral, es pot convertir en una força laboral activa. Si visiten la pàgina web www.incaformació.com, hi trobaran quasi tota la informació. Explica que fan cursos per a persones desocupades i també per a persones ocupades; tenen escoles tallers, per als joves que no volen seguir estudiant, als quals els ofereixen una alternativa; tenen tallers d'ocupació. Comenta que són milers els ciutadans que s'han beneficiat d'aquests cursos, que tenen els coneixements per integrar-se dins el món laboral, però que hi ha un problema greu: no hi ha feina dels seus oficis, ja que falten polítiques valentes i responsables a nivell nacional. El que sí està clar és que enguany el Govern socialista els retalla 500.000 € en formació; per tant, hi ha menys cursos, menys oportunitats de formar-se o reciclar els seus coneixements. En aquestes dues darreres legislatures duen gastats 8.300.000 €, en cursos que són cofinançats; els programes de formació, sol·licituds de subvencions, aprovació de subvencions, aquesta és la dada.

D'acord amb els estudis de la Federació Espanyola de Municipis i també de la Federació de Entitats Locals de les Illes Balears, el seu cost anual ascendeix o equival a un terç del pressupost d'un ajuntament. A Inca, d'entre altres, d'aquest serveis supramunicipals poden destacar allò que ofereixen els organismes autònoms. A continuació, es refereix a les aportacions de l'Ajuntament als organismes autònoms, abans que governàs el Partit Popular a l'any 1995:

- A la Residència: 91.000 €
- Música: 0 €
- Toninaina: 68.000 €
- IMAF: 0 €

El Sr. Ferrari explica que, quan s'inicià el govern popular, va començar a invertir i que aquestes inversions es van incrementant al llarg dels anys, sobretot a causa de l'increment de població, que demanda més i millors serveis. Els posa com a exemple la gràfica abans esmentada, d'entre els anys 1995 i 2011:

- Escola de Música: quasi 3.000.000 €
- Toninaina: 3.500.000 €
- Residència Miquel Mir: 6.000.000 €, aproximadament
- IMAF: 8.000.000 € aproximadament

Exposa que el cost ascendeix a uns 20.000.000 €, quantitat que suposa el pressupost d'un any. Explica que el que fan és donar resposta als interessos dels ciutadans; quan la població s'incrementa, és normal que l'Ajuntament tengui més despeses al departament de Serveis Socials. Es podrien haver limitat a no fer res, ja que és una competència supramunicipal i donar la culpa als altres, com es feia abans, quan ells no governaven. Els diu que, si creuen que aquestes dades són un exemple de gestionar malament, ho seguiran fent.

Procedeix demanant al Sr. Ramis quina és la solució. Li torna a repetir que són necessàries polítiques valentes i responsables, una nova llei de finançament i que compleixin els seus compromisos. Recorda al Sr. Ramis que al Senat va votar a favor a les al·locucions que li va fer el president de la Federació Espanyola de Municipis i que

això va passar fa un any. D'acord amb les dades de la pàgina web del PSOE, per una banda, el ministre va dir que els ajuntaments tendrien aquest any una llei de competències i finançament, i per una altra, el Sr. Chávez afirmà que l'Estatut del Govern Local s'aprovaria en el primer semestre de 2010 i va posar com a data límit el 30 de juny de l'any 2010. A més, a l'esmentada pàgina web el Sr. Chávez també manifesta que és ben necessari que tots els ajuntaments, a nivell nacional, tinguin un finançament dotat, uns recursos dotats de les competències extramunicipals, les quals estan executant, i sobretot que tinguin una llei de finançament del segle XXI. Però, afirma que els compromisos no es compleixen.

El Sr. Ferrari continua parlant del Padró Municipal. El Sr. Ramis deia que estan essent testimonis de la decadència de la seva ciutat, de l'estancament de la població i que cal un canvi de tendència. El Sr. Ferrari demana si el PSIB-PSOE serà capaç de duplicar la població, que no hi hagi estancament, que hi hagi més natalitat, malgrat que no hi hagi ajuts en aquest sentit.

Intervé el Sr. Seguí per demanar si és possible que, si algú ha de parlar amb els seus companys, ho faci en un to de veu adequat per tal de no molestar la resta.

El Sr. Ferrari prossegueix que aquest equip de govern sempre han tengut els braços oberts a qualsevol ciutadà que triï Inca per venir a viure o muntar la seva empresa, i també ho faran, malgrat que no governin. Explica que la població s'ha duplicat entre els anys 1994 i 2011 i que l'únic any en què hi ha una disminució ha estat al darrer any. Informa que en data 31 de desembre de 2010 hi havia 226 habitants manco, dels 1.631 amb què havia crescut anteriorment. També li vol dir que en el que es du d'any s'han recuperat 154 habitants. A l'any 1994 Inca tenia una població censada de 17.423 i ara de 32.095 habitants; per tant, és el doble. Així doncs, creu que el Sr. Ramis maneja unes dades que no són objectives o errònies.

El Sr. Ferrari fa referència a la càrrega fiscal i explica que s'incrementa la població, s'incrementen els ingressos i, en conseqüència, s'incrementa la càrrega fiscal, evidentment. A l'any 2004 Inca tenia una càrrega fiscal de 351,98 €, que es va incrementant any rere any, i que a l'any 2011 ascendeix a 536,34 €. Els explica també que aquest increment entre l'any 2004 i l'any 2011 sempre és inferior a la mitjana nacional.

Fa referència a la pàgina 259 de la Memòria Socioeconòmica de les Illes Balears, publicada recentment, en la qual es parla de la càrrega fiscal a Inca; fa la mitjana depurada, Administració local 818,90 €. Comenta que aquesta és la quantitat mitjana que es pagava a les Illes Balears: l'Administració autonòmica 2.200 €, l'Administració estatal, 4.091 €. La mitjana ponderada neta està en de 1.073 € als ajuntaments en l'àmbit de l'Estat, 1.725 € a l'Administració autonòmica i 2.497 € a l'Administració estatal. Al Sr. Ferrari li ha cridat l'atenció que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears tinguin els impostos dels més elevats d'Espanya i no l'ha sorprès que no volguessin aprovar els pressuposts al Sr. Antich, ja que hi havia un increment de la càrrega fiscal molt important. Recomana al Sr. Ramis que consulti aquest informe, que està publicat a la pàgina web del Consell Econòmic i Social. Continua dient que la càrrega fiscal que tenen a Inca és de 536,34 €, que 818,90 és la càrrega mitjana dels ajuntaments de les Illes Balears i a nivell estatal 1.073 €; per tant, surt més car viure a qualsevol municipi d'Espanya que viure a un

municipi com Inca, es refereix fiscalment parlant. En conclusió, a Inca tenen una càrrega fiscal per davall de la mitjana nacional i de l'autonòmica; per aquest fet no el sorprèn que s'hagi duplicat la població.

Parlant del teixit empresarial, i segons dades publicades en les pàgines web del Ministeri d'Economia i Hisenda i de l'Institut Nacional d'Estadística, el Sr. Ferrari exposa que l'any 2003 hi havia un total de 2.539 empreses a Inca. Aquestes dades estan publicades a la pàgina del Ministeri d'Economia i Hisenda i a la de l'Institut Nacional d'Estadística, les quals coincideixen en el padró de l'IAE de l'Ajuntament. Comenta que en aquest any va començar la bonança econòmica.

Procedeix amb els següents:

- Any 2007: en plena bonança econòmica, 3.448 empreses.
- Any 2008: estaven al punt àlgid de la bonança econòmica, 3.570 empreses.
- Any 2009: aquí la crisi ja era brutal, es perden 20 empreses.
- Any 2010: han perdut més, però tenen una força empresarial molt important i per tal d'evitar que l'any 2011 aquestes dades siguin negatives cal que hi hagi polítiques competents i un govern capaç, hàbil i apte per tenir competències en matèria de productivitat, per fer les inversions necessàries, per incrementar la riquesa nacional, ja que, si aquesta augmenta, la projecció és clara, també augmenta la riquesa.

Comenta l'expressió literal que ha emprat el Sr. Ramis "estam essent testimonis de la decadència". El Sr. Ferrari suposa que es refereix a la gent del PSOE, ja que les dades no enganen i són les que són.

Continua dient que no estan en decadència, que hi ha un ample espectre de ciutadans que trien aquesta ciutat per venir. És normal tenint en compte que es paguen menys impostos que altres bandes; estan per davall de la mitjana nacional i de les Illes Balears, i insisteix que les dades no enganen.

El Sr. Ferrari diu al Sr. Ramis que a Inca són emprenedors, els engresca crear empreses, aquí molts d'empresaris són capaços d'exportar i les seves marques són conegudes arreu del món; són internacionals i respectats.

Prossegueix que per seguir creant riquesa hi ha dos obstacles clau: en primer lloc, la crisi, i en segon lloc, les poques ganes que té el Govern d'en ZP de fer feina, a part que té l'obligació de fer-ne per part de la UE. Ha d'aprovar lleis que estan al Congrés i estan aturades, no s'atreveixen a dir què en diran els sindicats o els seus votants. Pensen més en matemàtica electoral que a resoldre els problemes dels ciutadans.

Quant a les bonificacions fiscals, quan el Sr. Ferrari va començar a ser regidor d'aquest ajuntament es va trobar amb ordenances fiscals, elaborades pels tècnics municipals, amb una qualitat fenomenal. Exposava que l'equip de govern ha anat introduint més bonificacions perquè volen que tothom se'n pugui beneficiar. El Sr. Ferrari els parla d'un vídeo que només dura uns dos minuts, però que val la pena veure. Diu al Sr. Ramis que no és política; simplement no volen que cap ciutadà que pugui tenir dret a una bonificació es

quedi fora del pla de bonificacions fiscals d'aquest ajuntament.

Comentar que ha tengut molts de estira i arronses amb el Sr. Seguí. Aquest volia més bonificacions fiscals i el Sr. Ferrari volia un creixement econòmic més racional, però sempre ha guanyat la racionalitat en aquest equip de govern. El que han fet ha estat un política redistributiva, ben clara, atenent al principi que el qui menys té menys ha de pagar. Han estat al costat dels joves, dels jubilats, de les famílies nombroses, de les famílies que tenen pocs recursos econòmics, dels aturats de llarga durada. El Sr. Ferrari no té constància que hi hagi cap altre ajuntament que tengui deduccions del 55% en quota de l'IBI i d'altres impostos, per als aturats de llarga durada i també per als pensionistes, i un llarg etcètera fins arribar a una cinquantena de bonificacions.

Es demana com, amb tot el que s'ha esmentat, el Sr. Ramis pot dir que l'equip de govern no es preocupa pels ciutadans, si li pot dir que a Inca, en aquesta darrera legislatura, hi ha més de 400 famílies censades, que ja gaudeixen d'aquestes bonificacions; de les quals més d'un 95% es troben en una situació realment complicada. Aquest fet demostra que l'equip de govern es preocupa pels ciutadans; en el futur que vendrà, seguirà preocupant-se pels ciutadans, per les famílies en menys recursos; no és una idea política, és un fet humà. En xifres pot dir al Sr. Ramis que en bonificacions fiscals als col·lectius esmentats es duen gastats o més ben dit s'han aprofitat més d'1.000.000 €. A l'equip de govern no li preocupa la ideologia dels ciutadans o la seva raça, no hi fan cap tipus de discriminació. Recalca, per tercera vegada, que aquest equip de govern i els futurs governs que vendran seguiran obrint els braços a les persones que triïn Inca per viure-hi. Seguiran obrint els braços a aquelles persones que estiguin necessitades. Per fer front a totes aquestes necessitats, cal la implicació d'ens supramunicipals.

El Sr. Ferrari recorda al Sr. Ramis quan ell es vanagloriava que el seu Partit hagués fet la Llei de dependència. Però, considera que una cosa és aprovar una llei i dotar-la de recursos adients, i l'altra és aprovar una llei, simplement per tenir un titular a la premsa. Amb relació a aquests fets el Sr. Ferrari demana al Sr. Ramis que presenti al Senat una proposició de llei amb què demani que totes les lleis que s'aprovin amb caràcter purament electoralista estiguin suficientment dotades.

Prossegueix parlant dels Serveis Socials de l'Ajuntament d'Inca, pels quals tenen una clara aposta inversora. Informa que, del 2004 al 2011, han estat més de 9.500.000 €. Argumenta que l'equip de govern vol que els ciutadans tinguin la porta oberta dels Serveis Socials i que seguiran fent inversions en aquest àmbit.

El Sr. Ferrari en dóna una petita mostra: tractament psicosocial, i suport individual i familiar a les problemàtiques socials; informació, orientació, assessorament a tota la població sobre els recursos socials existents com són el servei d'ajuda a domicili, teleassistència domiciliària, teleassistència mòbil per a víctimes de violència de gènere, servei de teletraducció per a víctimes de violència de gènere, treball socioeducatiu amb infants i adolescents, treball preventiu i d'abordatge de les situacions de conflicte juvenils, servei d'inserció sociolaboral, servei de suport a la inserció sociolaboral de col·lectius en risc d'exclusió social, ajudes econòmiques puntuals per fer front a situacions peremptòries, col·laboracions en serveis com el menjador social, Projecte Home, Creu Roja i d'altres associacions i entitats que es dediquen als serveis socials. Comenta al Sr.

Ramis que veritablement molts d'aquest serveis i programes que es donen des del departament de Serveis Socials vénen cofinançats, i no ho neguen, però la dada és el que fan, quan el Sr. Ramis diu que no fan res. Conclou que estan en acció, fan coses.

El Sr. Ferrari respon al Sr. Ramis quant al deute municipal. Comenta que, si hi ha serveis municipals, és evident que hi hagi deute. Els serveis municipals es poden pagar de dues maneres: o bé amb recursos propis -és a dir, els que es generen a través dels impostos- o bé els generen amb finançament extern. Els ingressos en tributs propis són per exemple l'IBI, l'IAE, plusvàlues, llicències, però també participen en els impostos estatals i els de la Comunitat Autònoma. Les quanties de les participacions amb aquests darrers són molt baixes, i és un dels punts d'inflació que posa el projecte, de la norma que ha de garantir a partir d'ara les competències econòmiques dels ajuntaments.

El Sr. Ferrari fa referència al pressupost de l'Estat, d'aquest any 2011, el pressupost del Sr. Zapatero, a favor del qual el Sr. Ramis va votar, i que retalla a Inca la quantitat de 600.000 €.

Continua dient que hi ha hagut una dràstica retallada d'ingressos de les administracions supramunicipals per a l'any 2011. Inca ha deixat de rebre 4.442.00 €, fet que suposa una retallada molt grossa.

Quant al finançament bancari, comenta que el Sr. Ramis encara està en les dades que ha estat manejant des de principi de legislatura. El que es deu als bancs, dia 31 de desembre de 2010, ascendeix a 16.630.000 €. Dia 31 de desembre de 2011 deuran als bancs 14.873.000 €. Explica que hi ha una diferència d'uns 2.000.000 €, els quals indiquen que tenen una capacitat sana de retornar als bancs, que són capaços d'amortitzar perquè generen els recursos suficients com per poder tornar els esmentats diners. Considera que aquest fet no significa que Inca es trobi bé econòmicament, igual que els altres ajuntaments. El deute bancari que té Inca dia 1 de gener de 2011 és de 500 € per ciutadà, quan la mitjana a les Illes Balears és de 800 € i a la resta d'Espanya la diferència encara és més grossa. Entre el deute bancari i la càrrega fiscal, han desmuntat les premisses que manejava el Sr. Ramis, que queda demostrat que eren errònies. Recomana al Sr. Ramis que consulti les dades del Ministeri d'Economia i Hisenda, del Consell Econòmic i Social i de l'Institut Nacional d'Estadística, a més de les bases de dades de la Intervenció Municipal; la Sra. Martorell li podrà explicar la situació, com ja ha fet en altres ocasions.

Quant a les inversions en equipaments, els explica que s'han fet inversions a totes les àrees i com s'han invertit els recursos: o bé compren directament amb els recursos propis o fan obres amb inversions cofinançades, a través del Pla d'Obres i Serveis i Pla E, entre d'altres. La realitat és que les obres estan fetes. Informa que entre els anys 2004 i 2011 s'han invertit 37.200.000 € només en infraestructura. S'han gastat més de 5.000.000 € en recursos propis, com ara són el Teatre Principal, la plaça de la Ciutat de Lompoc, el solar de l'escoleta municipal Toninaina, el Quarter General Luque, el Centre de Salut de So na Monda, els dos solars de l'avinguda del General Luque, el Serral, l'ampliació de la Residència Miquel Mir, la prolongació del carrer de les Mercaderies. Tot això demostra que no estan immòbils, hi ha hagut molts de canvis, infraestructures, equipaments socials, sanitaris, esportius. Uns han estat pagats directament per l'Ajuntament i d'altres, a través del cofinançament dels diferents plans.

El Sr. Ferrari també aprofita per parlar de la infraestructura soterrada, com ara les millores en electrificació, aigües residuals, xarxes d'aigües pluvials, en què s'han gastat molts de milions i que no es veuen.

El Sr. Ferrari empra una frase feta “una imatge val més que mil paraules”. Demana que siguin capaços d'observar amb objectivitat i veure els fets, ja que el Sr. Ramis ha parlat anteriorment que el ciutadà troba que Inca està en decadència i que el ciutadà no està a gust a la ciutat.

El Sr. Ferrari segueix enumerant les millores dels carrers del centre, com són els de Sant Bartomeu i de Sant Francesc, piscina coberta, el quarter de la Policia Local, el Museu del Calçat i de la Pell, el camp del Sallista, el Casal dels Joves, el Claustre de Sant Domingo, (que segueixen pagant), l'escoleta municipal Toninaina, plaça d'Espanya, el Mercat Municipal, el qual ha passat per vertaders debats polítics; però, ningú pot discutir, a dia d'avui, que és una obra funcional, on el ciutadà es troba a gust a l'hora de comprar; el pàrquing soterrat en un any ha tengut un cens d'usuaris de més de 120.000 vehicles, dada que indica que és una obra, vertaderament funcional. El Sr. Seguí no es va equivocar, ho diu com a conseqüència de tots els debats que hi ha hagut en què el Sr. Seguí ha estat la víctima ideal de tots els grups de l'oposició. Es dirà que és il·legal, però el Mercat continuarà obert, el ciutadà el continuarà emprant ja sigui per anar a comprar o utilitzar el pàrquing; per tant, és funcional.

Procedeix amb el Serral de les Monges, on els ciutadans disposen d'un espai de 70.000 m² per gaudir de la natura, l'ampliació duita a terme a la Residència Miquel Mir, el Poliesportiu Mateu Cañellas, la reforma de l'avinguda dels Reis Catòlics, l'Hospital Comarcal d'Inca, tot això hi és; s'han produït grans canvis. Comenta que aquests no han estat gràcies al Govern del Partit Popular, i en to irònic afegeix que ells són decadents. En aquesta explicació aprofita per donar l'enhorabona a tots els seus companys d'equip per la tasca feta, com la Sra. Tarragó, la Sra. Cantarellas i la Sra. Maria Payeras.

La conclusió que treu el Sr. Ferrari de tot el que ha esmentat és que la població s'ha duplicat; la càrrega fiscal a Inca està per sota de la mitjana espanyola i autonòmica, així com el deute bancari; el teixit empresarial inquer segueix amb força, però no és immune a la crisi, però tampoc ho és a la manca de polítiques per crear ocupació i riquesa dels Governos del Sr. Zapatero i del Sr. Antich. Una de les conclusions clau és que manca una llei de finançament adaptada al segle XXI.

Fa referència als pilars del govern popular durant aquests darrers anys al front de l'Ajuntament: inversió en formació, en els organismes autònoms, s'ha fet una política fiscal equidistributiva sota el principi que “qui menys té menys paga”, inversions en cultura; el Sr. Ramis diu que no ho han fet i ha parlat del Teatre Principal, quan és la persona menys indicada per fer-ho, ja que el Sr. Ramis ho ha viscut de primera mà i sap el que hi ha darrere aquest tema, no només a Inca, sinó al Consell Insular i al Govern balear, podria donar llum, però aquesta la donarà el Sr. Seguí o el Sr. Torres. Continua enumerant les inversions, com ara les del departament de Serveis Socials, i en infraestructures i equipaments.

Per concloure diu que, si guanyen el Govern d'Espanya, el Govern de les Illes Balears i continuen governant a Inca, pot assegurar al Sr. Ramis que compliran els compromisos, hi seguiran fent feina, tant aquest equip de govern com el futur que entrarà, per la gent d'Inca. Si el Sr. Ramis té una visió que Inca és decadent, li recomana que se la llevi, ja que el Sr. Ferrari no vol la visió del Sr. Ramis.

El Sr. Seguí dona les gràcies al Sr. Ferrari, el qual és aplaudit pels seus companys.

Abans de continuar el debat, el Sr. Seguí com a portaveu vol fer una petita ressenya quant que creu que els seus companys ho comparteixen amb ell, i és que no creuen en les vides paral·leles. Ell comprèn que l'oposició es pot crear el seu món i no veure res més que allò que ells mateixos imaginin. Manifesta que les dificultats d'aquest ajuntament són les mateixes que a tants de municipis de tot l'Estat. Molts de problemes tenen com per haver d'enfrontar-se entre ells i no veure'ls d'una manera conjunta.

El Sr. Seguí fa referència a les reunions a la FELIB. A tall d'exemple explica que el primer punt que s'hi debat són els problemes comuns de tots els ajuntaments. El problema són les promeses que es van fer i que s'haurien de demanar per què no s'han complert; comenta que aquesta sí que seria la base d'un bon debat, explicar per què les promeses fetes no han estat complertes. Des del seu punt de vista aquest és el deure que tenen i no l'enfrontament electoralista i demagògic quan els convé.

Procedeix fent referència a les paraules del Sr. Ramis quant al Teatre Principal. Comenta que s'ha de tenir molt de coratge per dir el que ha dit el Sr. Ramis. Expressa la promesa electoral que el PSIB-PSOB va fer a l'any 2007, que consistia que, si la Sra. Francina Armengol presidia el Consell Insular, el Sr. Antich governava a la Comunitat Autònoma i el Sr. Xavier Ramis governava a l'Ajuntament d'Inca, impulsarien la reforma del Teatre Principal. Comenta que allò que ha passat és que el Sr. Ramis no ha governat a Inca i el Teatre Principal se n'ha anat en orris. La promesa electoral que es va fer als inquers va quedar condicionada que governàs un senyor.

El Sr. Ramis realitza una interrupció i replica alguna cosa que no es pot transcriure per raons tècniques.

El Sr. Seguí manifesta que tots tenen el dret de poder expressar-se i recalca que la diferència entre el seu món (referint-se al PSIB-PSOE i el nostre (el de l'equip de govern) està que ells els deixen parlar. Tornant al tema del Teatre Principal, el Sr. Seguí explica que aquestes dades les extreu d'una entrevista que els feren. La conclusió final, respecte a d'aquest tema, és que, si el PSIB-PSOE no governa a Inca, zero. Els inquers saben que és un tema a tres bandes: Govern balear, Consell Insular de Mallorca i Ajuntament d'Inca. Continua dient que el Govern no ha aportat cap doblor, el Consell, una aportació escassa; el PSIB-PSOE vol fer veure que només es perd per part de l'Ajuntament d'Inca, i els recorda que van molt equivocats.

Continua parlant de la campanya electoral de l'any 2007. Explica que el seu partit no va anar casa per casa dient que soterrarien el tren, i després ni soterrament ni res. Afegeix que podria comentar molts més casos com aquest.

En opinió del Sr. Seguí, a un debat se suposa que hi hauria d'haver una proposta, però a la sol·licitud de convocar un ple extraordinari no en venia cap. El Sr. García diu que la proposta la posi l'equip de govern; el Sr. Seguí li respon que l'equip de govern no pot introduir punts de debat dins un debat plantejat per l'oposició; ho poden fer com a esmena. Allò que sí té clar el Sr. Seguí és que l'oposició creu que Inca va de banda del que passa a les Illes Balears o a la resta d'Espanya, i l'equip de govern no ho creu així. Pot ser que hi hagi qualche cosa que no hagin fet bé, però no se senten culpables de l'atur a les Balears i a Espanya, i que es tanquin empreses a Inca. Per la seva banda, el Sr. Seguí considera que el gran culpable d'aquest assumpte és no saber afrontar una situació general, i recórrer a la provocació i a l'enfrontament en lloc de voler arribar a solucions pactades. Per aquest motiu el Sr. Seguí fa una esmena: els proposa que sol·licitin eleccions avançades en l'àmbit del Govern central, ja que, si no és així, no arreglaran aquest assumpte.

Amb motiu dels comentaris que se senten per part de l'oposició com a conseqüència de les paraules del Sr. Seguí, aquest diu que és la solució dels problemes d'Inca i d'Espanya.

Un membre de l'oposició comenta si també demanaran la independència.

El Sr. Seguí respon que això no ho faran. Manifesta que ell personalment cada vegada se sent més universal i que el món ha d'anar junt i no separat, però que cadascú té els problemes de consciència que té i que aquest no és el seu cas. Afegeix, bromes a part, que consti com a esmena.

Un membre de l'oposició comenta que realment el debat ha estat un míting electoral.

El Sr. Seguí respon que hi està d'acord.

Intervé el Sr. Rodríguez, qui manifesta que, si l'equip de govern proposa aquesta esmena, el seu grup abandonarà la sala d'actes.

El Sr. Seguí respon que facin el que vulguin i que, a més, no seria la primera vegada que ho fan.

El Sr. Rodríguez afirma que és el que fa l'equip de govern.

El Sr. Seguí li respon que ell no ha fet mai això d'aixecar-se i abandonar la sala.

El Sr. Rodríguez fa referència que ells demanen una cosa i que l'equip de govern ha contestat el que ha volgut.

Intervé de nou el Sr. Seguí, qui manifesta que ell no canvia res. Exposa que en el Ple hi ha hagut un projecte per debatre un estat, l'estat d'Inca, i que s'ha convertit en una crítica pura i dura a la gestió municipal. Resulta que en opinió de l'oposició en general els culpables de tot a Inca són els membres de l'equip de govern: la política general, la crisi general, la política d'Espanya; totes aquestes coses no hi intervenen per res. Per tant, el Sr. Seguí dedueix que viuen en móns paral·lels. En conseqüència, el Sr. Seguí afirma que, dins el seu món, el seu grup vol presentar l'esmentada esmena.

El Sr. Ramis opina que avui han tengut un exemple clar de transparència del grup municipal del Partit Popular, que no ha volgut dur a terme un plenari en horari no laboral, ha apagat el llum perquè ningú veiés el que es contava en aquesta sala, de totes les mentides que l'equip de govern ha exposat aquí i, a més, ha fet tot allò possible per dur un debat que no era el de l'estat de la ciutat, sinó que aquesta era la seva argumentació, intentar destruir i no informar. El Sr. Ramis creu que era un bon moment per donar compte del que ha estat la gestió de l'equip de govern, com ja ha dit; comenta que l'equip de govern ha apagat els llums, i no només això, sinó que donen tanta d'importància a la ciutat que ni tan sols el batle és allà, perquè no li importa Inca.

Comenta que ell recorda que el Sr. Batle havia dit, en alguna ocasió, que entregaria les claus quan va veure els comptes que deixava l'equip de govern. Prossegueix dient que és normal que vulgui entregar les claus i també que avui no sigui a la sala de plens, en el debat més important en què estan parlant d'Inca i de la seva gestió. Tot allò que ha estat explicant el Sr. Ferrari, una anàlisi tan detallada, ni el seu batle l'ha volgut escoltar. Considera que la situació és preocupant i que el Sr. Ferrari ha fet molta feina. Li dona l'enhorabona, emperò continua dient que tal vegada s'hagi equivocat de debat, ja que no estan debatent l'estat del Sr. Xavier Ramis, sinó l'estat de la ciutat.

Exposa que el Partit Popular es va comprometre a reduir les factures extrajudicials i que durant aquests quatre anys i gràcies a la gestió política que han dut a terme en aquesta legislatura han arribat al rècord de factures extrajudicials de la història. En aquesta legislatura, sense partida, s'ha gastat més que en totes les legislatures anteriors del Partit Popular. Ell recorda que quan el Partit Popular va començar a governar volia denunciar el pacte anterior, perquè no recorda bé si hi havia 100.000 o 7.000 ptes. de factures extrajudicials, i això era il·legal; comenta que no ho feren. El Sr. Ramis els recorda que en aquesta legislatura s'han gastat prop de 8.000.000 € en factures extrajudicials i que no han gastat més perquè els han arribat diners de Madrid per pagar la despesa corrent; per aquest motiu, enguany les factures han estat manco. També els recorda que el Consell Insular els ha donat doblers i que en aquesta legislatura n'han arribat més. Considera que mai abans n'havien arribat tants.

El Sr. Ramis diu que es conformaria que en la propera legislatura rebessin la meitat dels doblers que ha rebut l'equip de govern d'altres governs que no són del seu mateix color polític. Totes aquestes obres que han pogut fer, les han pagat amb doblers del Pla E, de la Conselleria de Comerç, de la Conselleria d'Habitatge...; això és el que han tengut. Està parlant per la gent que els pugui escoltar, perquè quedi reflectit a l'acta i qualcun dia es pugui recordar la gestió que ha realitzat el Partit Popular. L'equip de govern no s'ha preocupat per la ciutat d'Inca, ha malgastat els doblers, i això que ha tengut l'època millor de la ciutat. Considera que ha governat en els moments en què han arribat més recursos i en aquesta situació de bonança el que ha fet és endeutar l'Ajuntament.

Vol recordar que el seu partit, el PSIB-PSOE, va presentar una proposta per millorar el finançament dels ajuntaments i sobretot de l'Ajuntament d'Inca, i que el PP hi va votar en contra. Demana per què va votar en contra si ara defensa el contrari; no ho sap. La qüestió és que en aquesta legislatura es podria haver mantingut una situació sanejada i allò que han fet ha estat contreure deutes, a un ritme de quasi 9.000.000 € diaris. Comenta

que deixaran un gran deute que hauran de pagar els ajuntaments, fins a l'any 2027. És un deute a les entitats bancàries, però a més hi ha deutes amb proveïdors, per valor de 8.000.000 €. Aprofita per recordar que encara no han presentat la liquidació d'enguany. Afegeix que hi ha altres deutes: tots aquests solars que han fet amb permutes; han venut el que no tenien a canvi de solars al polígon industrial, i ara es paguen interessos. Entre tots aquests solars, ara diuen que els paguin al 2013; si tenen els solars perquè es tenguí el polígon, bé, i si no que ho pagui qui sigui; 2.000.000 € més.

Pel que fa a les extrajudicials d'enguany, no sap el deute exacte, ja que l'equip de govern no ha volgut fer una auditoria; això que els ho han demanat i, a més, els han demanat que la fessin gratuïta, que la demanassin a la Sindicatura de Comptes, i no els ha interessat.

El Sr. Ramis vol donar les gràcies als portaveus del PSM-Entesa Nacionalista i al portaveu d'Independents d'Inca, al Sr. Rodríguez i al Sr. García, respectivament, quant a aquesta proposta que el seu grup va posar com un compromís del seu propi partit; la de no tenir retribucions. Ells de seguida la van fer seva i varen assumir que es podria aprovar una esmena quant que no tenguessin retribucions tots els regidors. El Sr. García, que deia que aquesta moció que presentaven no duia a una resolució perquè precisament el seu grup volia que en aquest debat es preguessin aquestes resolucions, apuntava una esmena que el seu grup també la va fer seva: que aquest debat es repeteixi cada any, en horari no lectiu per tal que els ciutadans puguin conèixer allò que pensa cada grup en referència a la situació actual de la ciutat.

Continua dient que, quan el seu grup arriba a aquesta moció, és perquè abans n'havia presentat moltes altres. El Sr. Seguí els deia que no era el moment... Recorda que el setembre de 2008 el seu grup va presentar una proposta de recuperació i reactivació econòmica; eren mesures per millorar l'economia. Demanaren a tots els grups que proposassin les seves i hi varen votar en contra. Per novembre del 2009, el seu grup va presentar un pla de xoc per l'ocupació; no varen votar. Quant a les dades que els ha mostrat d'atur, que són certes, li demana si s'ha fixat que Inca és el municipi en el qual més augmenta l'atur. D'acord amb la premsa, n'hi ha un 17% a Inca. El Sr. Ferrari parla d'estacionalitat, la qual es produeix a municipis com Alcúdia, entre d'altres, però no és el cas d'Inca. Aquí l'estacionalitat és fixa. Creu que l'equip de govern no hi pot fer res; no és que la ciutat estigui en decadència, ja que la decadència està en el Partit Popular, que ja no té idees i ha acabat el seu cicle.

Quant a les recaptacions, cada vegada han recaptat més, com és el cas de l'IBI. Del 2002 a ara s'han quadruplicat els ingressos. Tot ha anat en línia ascendent, llevat de les reserves. De cada dia l'Ajuntament està en una situació més deficitària. Al respecte, el Sr. Ramis no entén com els poden dir que tot va bé, que els ciutadans paguen pocs impostos i que estan contents. A ells aquesta situació els preocupa, mentrestant l'equip de govern apaga el llum i els conta un conte.

El Sr. Ramis fa referència als partits que, anteriorment, han governat a l'Ajuntament d'Inca, tenien pocs doblers i podien fer poques coses, però deien "tant en tenc, tant en faig". Mentrestant al grup municipal del Partit Popular no li ha importat i s'ha posat a fer; han fet moltes coses, moltes de mal fetes, que són l'herència que deixen, i també moltes obres amb què han disgustat la ciutadania, com és el Mercat Cobert.

El Sr. Ramis comenta que li arriben informacions dels mítings del Partit Popular en els quals diuen que tot va fantàstic i també diuen que l'única solució que hi ha és convocar eleccions, perquè està que si a Inca les coses van malament la culpa és del Sr. Obama, ja que creu que el Sr. Zapatero en queda poc. En la seva opinió aquesta moció la podria rectificar, demanar la dimissió del Sr. Obama i convocar eleccions avançades als Estats Units, que, a més, té molta responsabilitat en la crisi que afecta Espanya.

Continua dient que durant els setze anys de govern del Partit Popular mai han assumit cap responsabilitat. Quant a les conclusions que han tret, des del seu punt de vista no reconeixen la situació que viu la ciutat. Quan va veure la foto de la campanya electoral, on surt el Sr. Torres amb una capsa, que se'n du els trastos i diu que estima a Inca, va pensar que com podia dir aquest senyor que estima Inca, si el millor que pot fer és anar-se'n; és veritat, avui ja no és aquí, ja ha fugit. En principi el Sr. Ramis es conformaria si el Partit Popular no es donàs la culpa, però diguéis quina és la situació que hi ha.

El Sr. Ramis comenta que el motiu del Ple és saber per què s'ha arribat a aquest punt. Per aquest motiu, considera que primer s'ha de analitzar la situació actual. Aquesta requereix un canvi; però, ja que aquest no és el tema del debat, vol concloure amb les esmenes que el seu grup vol presentar:

- 1- En primer lloc, que tots els regidors d'aquesta corporació renunciïn a tenir qualsevol retribució per la seva tasca.
- 2- La segona esmena és arran d'allò que ha dit el Sr. García, que hi hagi un acord que aquest ple es repeteixi anualment, en horari no laboral.
- 3- El compromís d'aquest ajuntament, per a la pròxima legislatura, de redactar un pla de recuperació econòmica de la ciutat, amb la participació de tots els grups que surtin elegits a les properes eleccions i comptant amb tot el teixit social de la ciutat.

En conseqüència el Sr. Ramis creu que aquestes són les esmenes que el seu partit pot acceptar i, per tant, espera que els altres grups estiguin d'acord a votar-hi a favor.

El Sr. Ramis dóna les gràcies.

Intervé el Sr. Seguí, el qual en primer lloc fa referència a les paraules del Sr. Ramis, quan ha dit que al Sr. Batle no li importa gens la ciutat d'Inca i que ha fugit de la sala de plens. El Sr. Seguí comenta que, a part que el Sr. Batle ha estat escoltant durant bastant de temps, li importa molt Inca. Explica que el fet que Inca importi no és el producte d'anar un dia al Ple i fer un míting dient que estima molt a Inca, i després un no se'n torna a recordar. Estimar a Inca és ésser aquí cada dia, que és el que l'equip de govern fa; atendre la ciutadania, preocupant-se de la gent... Mentrestant, el Sr. Ramis només hi va una vegada cada mes, per tal de fer un míting.

Intervé el Sr. Ramis; per problemes tècnics no se sent bé el seu parlament.

En referència a les paraules que acaba de mencionar el Sr. Ramis, el Sr. Seguí li contesta

dient que en el grup PSIB-PSOE, són típics, ja que això ja ho va sentir ara en deu fer uns quinze anys a un regidor del PSIB-PSOE, i li contestarà el mateix: “n'hi ha que vivim i viuen aquí, n'hi ha que van a dormir a Palma i n'hi ha que dormen tot el dia.” Aquesta és la diferència, n'hi ha que durant el dia dormen i d'altres que van a dormir a fora, quan poden, per qüestions familiars. Continua dient que, si aquest és el resum que fa el Sr. Ramis de la dedicació d'una persona a Inca, li pareix d'una intel·lectualitat de la més baixa vista.

Procedeix dient que el Sr. Batle es preocupa cada dia dels problemes d'Inca, els atén i els viu; a qui pot ser que no li preocupin és al Sr. Ramis.

Quant a l'esmena cap al Sr. Zapatero, el Sr. Seguí no concep aquest món seu que Inca...

El Sr. Ramis l'interromp.

El Sr. Seguí li demana que el deixi continuar. Creu que el Sr. Zapatero té una gran influència, amb la seva política, sobre les comunitats i la part local. Continua dient que hi ha hagut i hi ha una alegria immensa respecte que se'n va, fins i tot per part dels membres del partit del seu mateix partit. Ara bé, si el Sr. Ramis no ho vol reconèixer i vol donar la culpa al Sr. Obama, doncs que faci una moció al Sr. Obama demanant que dimiteixi. El Sr. Seguí aclareix que ell no l'ha nomenat per res, al president dels Estats Units; només ha parlat del president del Govern espanyol.

Referint-se al Sr. García, el Sr. Seguí manifesta que l'oposició fa veure que quan la Comunitat Autònoma o l'Estat atorga assignacions econòmiques a l'Ajuntament els fa un regal. No els en fa cap, ho donen en contraprestació als impostos pagats. Vinguin d'on vinguin els doblers, els utilitzen, però els ciutadans d'Inca i també l'Ajuntament aporten la seva part. També continua dient que els podria parlar de polítiques socials, en les quals superen les altres institucions per tots els cantons. Això era un debat sobre l'estat general de la ciutat, amb els problemes dels ciutadans, i s'ha convertit en un debat sobre la gestió municipal.

Quant a les auditories, el Sr. Seguí confirma que cada any la Sindicatura de Comptes en fa una. El problema per ventura és que l'oposició no la llegeix, perquè, si ho fa, ja no podrà dir res al respecte o no la podrà tornar a demanar. A més, afegeix que, si enguany no l'han feta, no és per causes imputables a l'Ajuntament, és perquè se'ls va informar que aquest mes tenien molta feina i que la realitzarien més endavant. Per tant, si hi tenen res a dir, que els ho diguin als de la Sindicatura, que no es preocupin perquè es farà i que davant el resultat quedaran decebutos.

Per concloure, comenta que ells no han apagat el llum per tal d'amagar res; al revés, l'han apagat perquè es veiés millor, ja que quan es projecta alguna cosa s'apaga el llum per la raó que es vegi de forma més òptima; considera que és una cosa ben simple i que no és capaç de veure-ho. Es demana com no han d'estar preocupats els ciutadans d'Inca quan algú que no és capaç de veure una cosa tan elemental, en el seu just terme, vol governar.

Quant que no es preocupen pels ciutadans i que no estimen Inca, no té contestació, ja que ho fa per si mateix. Comenta que allò que és segur és que cada quatre anys els ciutadans es recorden del Partit Popular i no d'ells.

El Sr. Batle dóna les gràcies al Sr. Seguí i aprofita per fer un comentari envers el Sr. Ramis, ja que s'ha recordat molt d'ell el temps que ha sortit. Continua dient que, tal com ha dit el Sr. Ferrari, la prioritat d'aquest equip de govern sempre han estat les persones. Demana disculpes al plenari per haver-se absentat. Prossegueix amb l'explicació del motiu d'aquesta absència: el batle havia fet una invitació al Sr. Jaume Llobera Llabrés, de 72 anys, el qual fa 55 anys que se'n va anar d'Inca, i ara amb l'operació retorn, que fa el Govern, ha pogut tornar a la seva ciutat. El Sr. Batle ha estat avisat que aquest senyor era a l'Ajuntament i, evidentment, ell ha prioritzat les persones, l'ha volgut rebre i parlar una estoneta amb el Sr. Llobera. Se'l pot criticar per aquest motiu, però, com ha dit abans el Sr. Ferrari, el seu grup dóna prioritat a les persones. Considera que aquesta era una oportunitat històrica per al Sr. Llobera i la seva família, que el Batle d'Inca els rebés.

Intervé el Sr. Ramis, a qui li agradaria fer un comentari quant a la intervenció que ha tengut l'equip de govern del Partit Popular en aquest plenari. Ho fa fent un símil de la seva professió i posa per exemple el cas d'una professora que mana a fer un treball sobre el litoral de Mallorca. Un alumne, en concret, hi posa tot el seu interès i fa un gran esforç per fer un bon treball. Aquest alumne lliura a la professora un treball ben fet, presentat i acurat. Quan l'alumne en qüestió rep la nota, resulta que està suspès. L'alumne demana a la professora el motiu del suspens. Aquesta li justifica dient que el treball era sobre el litoral mallorquí i que ell ha fet un treball sobre el litoral d'Europa. Evidentment l'alumne al treball esmenta Mallorca, ja que forma part d'Europa. Però el seu treball no s'ajusta a allò demanat per la professora.

El Sr. Batle dóna les gràcies a la Sra. Ramis i li comenta que respecta molt la seva opinió, però li vol aclarir que a nivell econòmic Inca no és un llogaret, forma part de tota l'economia, especialment nacional i europea. Està bé el símil que ha fet, però no és el mateix parlar de l'economia d'Inca; ho ha expressat molt bé el Sr. Ferrari, el poder legislatiu està en mans dels parlaments i no els ajuntaments, i sobretot l'economia global, referint-se a Espanya, Inca, Lloseta, Binissalem, Petra o Palma, no poden aplicar economies laborals i polítiques si no es tenen en compte les polítiques autonòmiques i estatals. Per aquesta raó, considera que el símil està molt bé, però que en el plenari s'està parlant d'economia, i de macroeconomia laboral i econòmica.

Intervé el Sr. Rodríguez, qui manifesta que serà molt breu. Després d'escoltar les distintes intervencions, des del PSM-Entesa Nacionalista es mantenen amb el que deien en el principi sobre l'oportunitat doble, i a més s'hi reafirmen; amb una legislatura esgotada des del seu partit afirmen que aquest acte no ha estat sinó un míting electoral per convençuts i que no s'ha tractat la resolució de problemes reals de la seva ciutat; comenta que allò que no s'esperaven era la festa sorpresa que els ha "muntat" el Sr. Ferrari d'acomiadament. Comenta que no tornin a dir que no fa feina, ja que avui el Sr. Ferrari ha demostrat que amb el números és un mag. Ha presentat els seus números i s'acomiada del públic, com diuen en termes taurins, el qual no es pot transcriure per qüestions tècniques, però òbviament no són ni els seus números ni la seva manera de fer les coses.

En la seva opinió el tema d'avui ha estat: "tu demana el que vulguis, que jo et contestaré el que em doni la gana". Han estat mítings electoralistes sobre les eleccions, i creu que l'Ajuntament es mereix un poc més de respecte.

El Sr. Batle dona les gràcies al Sr. Rodríguez i vol fer unes matisacions a les seves paraules; en primer lloc, comenta que el seu grup mai ha dit que el Sr. Ferrari no faci feina, en tot cas ho ha fet el Sr. Rodríguez, i que tampoc els culpin a ells d'un plenari electoralista que l'equip de govern no ha convocat i que s'ha vist compromès a convocarlo per llei.

Intervé el Sr. García, el qual també manifesta que vol ser molt breu. Comenta que ha escoltat amb molt d'interès les intervencions que s'han produït anteriorment i insisteix en allò que a ells els preocupa, que és la ciutat d'Inca, i el que manco els preocupa és qui són els culpables. Evidentment han arribat a una conclusió: pel PSIB-PSOE, el culpable és l'equip de govern, i per aquest, el culpable és el Sr. Zapatero. Però, allò que ells volen solucionar són els problemes d'Inca, i no creuen que ni amb gràfics ni sense gràfics es pugui dir que la situació de la ciutat sigui per riure, ni ho ha dit ningú, ni és per aixecar culpabilitats externes, sinó per posar-se a fer feina i per agafar les coses seriosament; amb això no vol dir que no ho facin tant uns com els altres.

Vol dir al Sr. Batle que en la primera intervenció estava com una mica enfadat, perquè ells havien arribat tard i no havien pogut assistir a l'esmena que havien proposat. Justifica la trigança dient que cada dilluns tenen unes tasques de 10.30 a 11.00 i que han vingut tot d'una després d'acabar, i justament aquest Ple a començat puntual; no és que sigui habitual aquesta puntualitat.

Procedeix dient que ells no cerquen culpables, sinó analitzar una situació i donar solucions. És evident que si fa uns anys un grup determinat es felicitava perquè tot anava beníssim, perquè cada dia teníem més habitants... i que gràcies a la gestió municipal tot anava beníssim, alguna cosa haurà de dir quant a la situació actual. Ara no és vàlid dir que tot va malament per culpa del Sr. Zapatero. Parlant amb el ciutadà del carrer, les coses no van bé. Al Sr. García li preocupa molt manifestar l'opinió del ciutadà del carrer perquè veu que cadascú escolta una part dels ciutadans; a uns els diuen que tots estan contents i als altres, que tots estan enfadats. Considera que Inca no va bé i que, per tant, s'hi ha de fer alguna cosa. Evidentment ni la situació d'abans era que tot anava bé gràcies a la majoria municipal i ara no tot va malament per culpa de la mateixa majoria. Aleshores, si es centrassin amb el tema d'Inca i a part de gràfics i xifres, que serien molt manejables, excepte les dades que els vénen d'Espanya -que són les que hi ha, es demana quin és el seu consol. "Mal de molts, conhort de boigs", és a dir, perquè no són els més endeutats estan bé. A ells no els serveix, i espera que a la resta de membres del Ple tampoc els serveixi aquest consol. Si analitzen el que ha estat Inca en aquests darrers anys, no fa falta començar des del 1995 endavant; es poden situar des del 1973 fins al 2011 i veure l'evolució dels governs municipals i situar el que va canviar Inca quan es va esbucar el General Luque o els votants de la parròquia de Santa Maria la Major, quan es va a començar el Poliesportiu, quan es va fer un Pla General en quatre anys i no en quinze (matisa que no va ser ell exclusivament), entre d'altres. Inca ha evolucionat i evoluciona, perquè Inca són els vint-i-un regidors que s'asseuen aquí. Des del seu punt de vista Inca evoluciona més gràcies als ciutadans, que no pas als regidors. Si analitzen el funcionament, d'Inca, és clar que s'han fet obres. S'han de veure els resultats d'aquestes obres que s'han fet, amb quins pressuposts, projecte, cost final, resultat final, quines obres ben fetes i quines mal fetes; aquesta és la gestió que correspon a un

ajuntament. Si es presenten fotos d'un hospital, que ha resultat petit i fotos d'obres d'un embelliment important, que ja són defectuoses, això és el que s'ha de debatre i on s'han cercar solucions. Demana què els preocupa, si els impostos han pujat o no. Comenta que hi ha grups que van votar a favor d'aquesta pujada, a un moment determinat. A Inca no hi havia plusvàlues, i s'ha tornat a imposar. Aquests són els temes que s'han de debatre. Es demana quina gestió els preocupa. S'ha fet la plaça de Mallorca. Es demana quin problema tenen en la plaça de Mallorca i no es vol solucionar: el de la concessió, que funciona com funciona, un concessionari que no és concessionari, això ja ha estat debatut a altres bandes. Un tema de publicitat, concessions que s'han atorgat, ens deuen 130.000 € i el contracte fa dos anys que ha vençut, i no es fa res. Al respecte, l'altre dia va demanar al Sr. Batle què havien de fer. Li contesta que s'havia convocat el concurs. Els deuen les quotes de fa cinc anys i es convoca un concurs que fa dos anys que ha acabat.

Quant al Pla General o al polígon, quan repassa l'hemeroteca, i veu que està fet fa onze anys i encara no està fet, pensa si és tota la culpa del Consell Insular, o de la gestió municipal. Ha dit que no cercaria culpables. En resum, no està fet i per qualcun motiu deu ser. Ha vist un gràfic de residències, de xifres d'inversions... i uns que li han cridat l'atenció és quan deia: de l'IMAF no es va invertir res, de tal no es va invertir res. No estava constituït, es varen crear els Estatuts, eren els Estatuts el que hi havia, i estava separat; a partir d'aquí va anar agafant força i l'equip de govern va aprofitar els organismes autònoms que s'havien creat. Afegeix que això és anecdòtic i que no li dona cap importància. És normal que en tants d'anys de govern es vagin augmentat les inversions en tot. És veritat que tot ha augmentat, però enguany els presenten un pressupost, ho redueixen tot. Considera que alguna cosa hauran fet malament si no poden continuar augmentant.

Procedeix amb el tema del Teatre, el Sr. García no creu que sigui el plenari per parlar del Teatre, i n'haurien de parlar, saber qui és el responsable, el Consell, el Govern, el PP, el PSOE... Ells sempre han mantingut una mateixa postura amb el Teatre Principal i no se les ha escoltat mai; una postura més possibilista, igual que sempre han mantingut una mateixa postura amb el soterrament del tren, quan uns els criticaven i altres no. Ara estan al revés, els que abans defensaven ara critiquen i viceversa.

Continua dient que tots aquestes temes són qüestió de la gestió municipal. Ell creu que el resum d'aquest debat, no sap si es pot interpretar en propostes, en votacions... El que està clar és que, si ells haguessin de votar en funció de les propostes que han sentit al plenari, a Inca hi ha molt per fer i es veurien amb feines de decidir quina és la que els ha convençut. No creuen que un hagi fet totes les coses mal fetes i uns altres les hagin fetes totes ben fetes. Si cadascú s'observa, veurà que té moltes coses a rectificar. El Sr. García considera que hi ha una cosa a rectificar, per part de tots, i és més diàleg amb tots els grups. El que tengui majoria, que governi, però el que sí s'ha de fer és escoltar a tots els grups que estan representats al Ple, i és aquí a on s'han de posar d'acord. Des del seu punt de vista aquí és on s'ha fallat durant tots aquests anys. Quant al cas que se'ls escolta, prenen notes d'unes propostes que les fan seves.

Finalment per concloure diu que a ells no els interessa saber qui és el culpable que la ciutat d'Inca no vagi tan bé com haurien desitjat, allò que els preocupa és trobar les solucions.

El Sr. Batle dóna les gràcies al Sr. García i dóna la paraula al Sr. Ferrari.

Per una qüestió tècnica no és possible transcriure la primera part de la intervenció del Sr. Ferrari.

El Sr. Ferrari reitera que les dades que l'oposició ha qualificat de mentida són dades que ha obtingut del Ministeri d'Economia i Hisenda, de l'Institut Nacional d'Estadística, del Ministeri de treball, expressions literals de l'exministre d'Economia Sr. Corbacho, de l'actual ministra d'Economia i Hisenda Sra. Elena Salgado, fins i tot de la pàgina web del PSOE. Amb tot això arriba a una conclusió: si tot és mentida, vol dir que el Govern socialista els està mentint. Matisa que aquesta no és a la conclusió a què ell vol arribar. El Sr. Ferrari reitera que els fets són els que ell ha exposat i que, si el Sr. Ramis no els ha vist amb el llum apagat, no ho sap, però ell creu que tots els ciutadans sí els han vist.

En resposta que el PP no estima Inca li repeteix amb un petit exemple: un ciutadà com el Sr. Jaume Llobera, que fa cinquanta-cinc anys que se'n va anar, troba Inca molt canviada, però, si agafassin un inquer que se'n va anar a l'any 1995 i torna ara al 2011, veu que Inca no està en decadència, que la població d'Inca no s'ha estancat, sinó més aviat al contrari. Allò que veu és que a Inca hi ha hagut un canvi radical; després es podran demanar per què aquest canvi. De fet, amb aquest canvi tots els governs hi han intervingut, però dins el període de 1995 a 2011 hi ha intervingut el govern del PP. El Sr. Ferrari considera que dir que el PP no fa res i no estima Inca són paraules sonores, i que fan mal a les orelles, considera que tornen a ser arbitraris i que parteixen de dades errònies. No vol emprar l'expressió *mentida*, per la qual cosa l'ha volgut substituir per *dades errònies*.

Quant al tema de l'atur, ha demanat al Sr. Ramis què faria ell per reduir l'atur a Inca i li ha donat per resposta que el PP està en decadència. Aquest és el seu missatge, li treu unes dades que a Inca la taxa d'atur és alta; evidentment el Sr. Ferrari li respon que com a tots els municipis de les Illes Balears i a Espanya. A les Illes Balears tenen 88.267 aturats, si no ho recorda malament, i ara són 88.269, dos més, amb un any, de març a març. Li demana si realment vol millorar la situació econòmica de la vida dels inquers; el PP també. El fet és que aquestes competències parteixen del Congrés, del Senat, del qual el Sr. Ramis forma part, del Govern autonòmic. El que serà bo a Madrid, a Barcelona, també serà bo a Inca, ja que seran polítiques nacionals, és el que exigeix la Unió Europea, i li diu que ja veurà d'aquí un parell de setmanes, el Ple al qual haurà d'assistir el Sr. Ramis, en el qual haurà d'aixecar el braç i votar a favor de la reforma estructural i transversal de l'Estatut dels Treballadors, perquè és una exigència de la Unió Europea. No ha de dir que la culpa que a Inca hi hagi 3.000 aturats, sigui de l'Ajuntament d'Inca, perquè això és veure-hi només 20 centímetres enllà. L'Ajuntament d'Inca no té aquesta classe de competències, però no estan immòbils.

El Sr. Ferrari fa referència a les paraules del company i amic Sr. García quan comenta que la situació d'Inca no està bé. Afegeix que tots són companys i amics, però que el Sr. García, a més, és company de professió i es relacionen més per motius laborals, per la qual cosa sempre es dirigeix a ell amb aquest to afectuós; fa aquest aclariment, per la remor que se sent de fons a la sala de plens després de les seves paraules d'afecte cap

al Sr. García.

Després de l'aclariment, dóna la raó al Sr. García quant al fet que quan un ciutadà va pel carrer té la percepció que tot va malament. Aquesta és provocada per la crisi econòmica. A la darrera enquesta, sobre quina és la màxima preocupació dels ciutadans a Espanya, la resposta és l'atur. Tothom vol sortir de les llistes de l'atur, tothom vol progressar dins la vida, té dret a progressar, a nivell laboral, progressar i tenir un salari. Exposa que tot això depèn molt de la confluència d'aspectes macroeconòmics. Inca forma part d'una estructura nacional, una estructura europea i, per tant, qualsevol cosa que pugui passar a qualsevol país del món que tengui una influència clau sobre mercats internacionals financers, com pugui ser la borsa, els afecta a ells indirectament. Si hi hagués un crac a l'economia xinesa, moltes empreses que fan feina i tenen les seves empreses situades a la Xina en patirien les conseqüències. El Sr. Ramis deia que és necessària una reconversió, perquè fa vint-i-cinc anys eren el municipi més ric d'Espanya, amb la renda per càpita més alta, etc. El Sr. Ferrari no ho nega, és veritat que en aquell temps Inca comptava amb empreses sabateres, en els anys quaranta i següents Inca tenia una economia fantàstica, possiblement eren dels municipis més rics d'Espanya. Però l'evolució, els mercats globals en duen als llocs, i en aquest aspecte el Sr. Rodríguez podrà donar una lliçó al Sr. Ramis, ja que fa feina a l'Institut de Desenvolupament; allà saben les empreses que exporten saben per què ho fan, perquè hi ha deslocalització. Li posar un exemple, el Sr. Ramis diu que l'Ajuntament ha d'ajudar a totes aquelles empreses que es trobin en mala situació, que és necessari un pla de reconversió industrial; ell hi està d'acord, tot això és molt guapo dir-ho, però s'ha de fer feina amb relació a això. Continua posant-li un exemple perquè ho entengui: si deu empreses fabriquen dos milions de parells de sabates, els quals fabricats a l'Índia o a la Xina, costen 10 € per parell, per dir una xifra, demana què costaria fabricar-los aquí, si 60 o 70 € per parell. Comenta que hi ha 50 € de diferència per parell, és a dir, 100.000.000 €; es demana si els ha de pagar l'Ajuntament. Diu al Sr. Ramis que baixi del núvol i posi els peus a terra, que siguin seriosos. Posa per exemple que se subvencionen les mines a Espanya. Explica que les mines són un sector en decadència i que, per tant, el Govern central les ha de subvencionar. Molts de treballadors que treballen a les mines, si no fos per aquestes subvencions estatals, es trobarien en situació d'atur. Per cert, aquestes subvencions han baixat una vegada més, fet que ha provocat que algunes mines hagin hagut de tancar i molts de miners s'hagin quedat al carrer. Però, el cas és que a les Illes Balears no tenen mines, però aquests miners passen a engrossir les llistes de l'atur i a ser consumidors de recursos socials, i probablement aquests no arriben a les Illes Balears; així doncs, s'ha de tenir una visió global de les coses. Li recorda que ell està en el Senat i que allà li han ensenyat a tenir aquesta visió global, però que quan ve aquí al Ple perd la perspectiva.

Per acabar ho fa parafrasejant unes paraules del seu amic i company el Sr. García, quan deia a Inca hi ha molt per fer. És la veritat, diu al Sr. Ramis, i el seu equip ha fet molt i seguiran fent, se seguiran equivocant, perquè són humans, i seguiran rectificant. El seu equip parteix d'una premissa ben clara: val més fer i equivocar-se i rectificar que no fer. El Sr. Ferrari finalitza la seva intervenció dient que ells compleixen els compromisos.

El Sr. Batle li dóna les gràcies i també li dóna l'enhorabona públicament, per la meravellosa intervenció que ha fet.

El Sr. Batle per concloure manifesta que està d'acord tant amb allò que ha dit el Sr. Rodríguez com el Sr. García. S'adreça a aquest darrer en referència a la manca de diàleg, de la qual ha parlat; li respon que aquest es pot intentar quan un fa una proposta per solucionar temes. Li diu que, si es llegeix el full i mig que posa aquesta proposta del plenari d'avui, veurà totes les galdades que els dona. Tot és una actitud negativa i contrària cap a la seva ciutat: decadència, ciutat dormitori, no tenen cultura... Però li vol dir més, l'equip de govern, com bé ha explicat el Sr. Ferrari, ha prioritzat dos tipus d'accions: polítiques socials, formació i ocupació. Inca està molt malament, és veritat, però s'han de mirar les xifres i el Sr. Ferrari les ha donades. Els preocupa l'atur, però s'han d'agafar dades objectives de centres de treball i no d'IAE, com a explicat, perquè centres de treball en el 2008 hi havia 1.000 a la ciutat i IAES hi havia 3.670, perquè hi ha tots els professionals, els lliberals, tots els que fan feina per compte pròpia i en el 2010 en van quedar 936, el que representa una baixada d'un 7,4%. Mentrestant a Balears hi havia 39.347 i són ara 36.570, cosa que representa una baixada del 8,1%. Estan a 7 dècimes de destrucció d'ocupació per davall de la mitjana de Balears i si van al nombre d'empleats passa exactament el mateix: d'aquests 1.000 centres de treball, hi havia 9.062 persones fent feina al 2008, i el 2010, 8.704. Per tant, s'ha perdut un 4% d'aquestes empreses que estaven donades d'alta. A Balears s'ha perdut un 7,5% d'ocupació d'aquestes empreses. Són valors que en aquest cas aporta el Govern socialista de l'Estat espanyol o el Govern, també socialista, de les Illes Balears; per tant, són dades totalment objectives. El Sr. Ferrari parlava de les polítiques d'ocupació, formació i aprenentatge, al respecte hi ha un cas molt clar: en el darrer programa de formació per sortir de la crisi que els ha presentat el Govern del Sr. Antich, fantàstic; a més, el Sr. Ramis el felicita dient que ha valorat molt positivament la iniciativa del Govern balear, 225 ciutadans d'Inca per realitzar obres i serveis d'interès general. De 225 persones, res, només 83. Les 225 són les persones que els marca el col·lectiu Diana, en el qual poden anar. No se'n contractaran 225, tal com felicita el Sr. Ramis al Sr. Antich a la seva pàgina web. Se'n poden contractar 83. Però, considera que no és una mala mesura, abans en contractaven 40 o 50 a jornada completa i ara se'n contractaran 83; comenta que quina casualitat, al mes de maig, a mitja jornada, aquesta gent cobrarà més de 400 €, quan abans en cobraven 900 o 1.000. El Sr. Ramis que felicita el Govern balear quan tots els municipis de Balears a la FELIB han signat una carta en contra d'aquest pla del Govern; fins i tot el president, que és del PSOE, per mala aplicació i mala gestió, i es demanava al Govern de les Illes Balears que tornàs al model antic, donant feina a 40 o 50 persones, però a jornada completa i no a 83, com és el cas d'Inca; entenen que no solucionen el problema de l'atur d'aquestes persones, donant mitja jornada de treball i mitja de formació. Es feliciten de 225, que és el marc de les persones que poden optar a aquests llocs de treball i només se'n contractaran 83. Aquesta és la posada en marxa d'un pla de recuperació econòmica d'Inca, com es pot discutir si no saben ni la informació que donen.

Respecte dels temes d'imposts, el Sr. Batle fa un incís per cridar l'atenció al Sr. Moreno dient que no insulti ni falti al respecte. Procedeix referint-se al diàleg del qual parlava el Sr. García: el diàleg hi és, quan es volen entendre. Si tot el que és fa a Madrid està ben fet i tot el que es fa a Inca està mal fet, no es poden entendre mai. Perquè ho ha explicat correctament el Sr. Ferrari: a Inca, 11,5 impost i taxes municipals, a nivell autonòmic, 37 i a nivell central 57,5. Fa referència que el Govern central pot augmentar l'IVA, l'IRPF... i els ajuntaments no poden augmentar els impostos. En aquest ajuntament durant els anys 2010

i 2011 s'ha congelat els impostos i no ha deixat de donar cap servei. El Sr. Manera deia, a principi de legislatura, que el 33% de les competències que assumeixen els ajuntaments no els corresponen i es comprometia a arreglar-ho; si ho hagués fet, avui no estarien parlant d'aquest dèficit, però no ha complert el seu compromís. L'equip de govern sempre diu que no els agraden els impostos, que són solidaris amb els ciutadans, però tothom ha de ser coparticipant del caràcter impositiu i fan el que ha comentat el Sr. Ferrari, redistribució econòmica, qui menys té menys paga, i això és el que apliquen.

Quant al Teatre Principal, comenta que prefereix no parlar-ne. Si mira el fullet del PSOE de l'any 2007, el Sr. Antich i la Sra. Armengol es comprometien per escrit a arreglar el Teatre Principal d'Inca, i s'han passat tota la legislatura deliberant amb el Govern balear i el Consell Insular de Mallorca perquè fessin el que s'havien compromès a fer, i no han fet res. No hi hagut voluntat política de fer el Teatre Principal, ni per part del Govern ni del Consell. Després, diuen que faran les obres del Teatre perquè és la rehabilitació cultural de la ciutat d'Inca.

En referència que els problemes de l'econòmica d'Inca, la tenen els neoconservadors alemanys, anglesos i francesos que s'aprofiten dels països pobres. Si un país com Alemanya, creix un 3%, serà perquè ho han fet bé. Els alemanys no han donat 425 €, als aturats, han negociat amb els empresaris, oferint-los la possibilitat de tenir la gent contractada d'acord amb el que poden pagar i les seves necessitats. Si l'empresari contracta el treballador per quatre hores, la diferència la paga el Govern. No han perdut ocupació, perquè han fet una política econòmica i laboral, i no una política subsidiària. En la seva opinió ha estat totalment desencertat fer aquest plenari. Han demostrat que poden gestionar millor que ningú la crisi. El Sr. Seguí li ha comentat que ha presentat una esmena, en la qual manifesta que la solució per sortir de la crisi és la celebració d'eleccions, ja, a nivell nacional.

El Sr. Rodríguez, puntualitza les paraules del Sr. Batle i diu que quan parlen d'eleccions autonòmiques i municipals, els parlen de les espanyoles, que són d'aquí un any. Procedeix dient que si l'equip de govern manté aquest acudit, ells s'aixecaran, això ja és la cirereta d'aquest debat, que ha estat un míting electoral.

El Sr. Batle contesta al Sr. Rodríguez que no els ha de donar la culpa a ells.

El Sr. Rodríguez li respon que, de mantenir aquesta al·legació, sí.

El Sr. Batle reitera que, d'acord amb la normativa vigent, ell havia de convocar aquest ple i que no vol crear polèmica. A més, demana al Sr. Rodríguez quin inconvenient té en l'esmena que ha presentat el Sr. Seguí; el qual respon que no té res a veure amb el tema del dia.

El Sr. Batle expressa que la proposta parla de qüestions nacionals.

Intervé el Sr. Rodríguez que diu que s'ha dit el que s'ha dit i que en aquest plenari s'ha pegat a una banda i a l'altra. El que ells troben un absurd és voler incloure una esmena, que no té res a veure amb la moció, parlant d'eleccions avançades a l'Estat espanyol. Van cap a unes eleccions autonòmiques i locals, manca un any per a les eleccions estatals.

Intervé el Sr. Batle en resposta a les paraules del Sr. Rodríguez dient que no vol que se'n vagin d'aquest plenari. Li recorda que als Plens en ocasions s'han votat temes de caire nacional i ell no ha posat objeccions. Manifesta que està d'acord amb el Sr. Rodríguez, però que aquest li ha de reconèixer que aquí es parlen de qüestions nacionals, s'han personalitzat a Inca. Però en la voluntat que el grup del Sr. Rodríguez no se'n vagi, l'equip de govern retirarà la seva proposta. Però com a mínim desitja que li doni la raó en quant a què es parla de temes nacionals com ara són l'economia, el mercat laboral, del qual li ha explicat molt bé el Sr. Ferrari, qui és que en té les competències. El que no pot fer l'equip de govern és debatre un tema que no els correspon i a més carregar-se'n totes les culpes. Amb la seva esmena l'únic que pretenien era que els qui ho han d'arreglar ho facin.

El Sr. Rodríguez agraeix al Sr. Batle que retiri aquesta al·legació, a la qual el seu grup no li veu cap sentit.

El Sr. Batle demana al Sr. Secretari quines esmenes i propostes s'han de votar.

El Sr. Secretari informa que hi ha tres esmenes:

- Una primera esmena relativa a les retribucions del plenari.
- La segona, presentada pels grups municipals PSIB-PSOE i el grup d'Independents, referent a celebrar un ple d'aquestes característiques anualment.
- I una tercera (no es pot transcriure per raons tècniques).

Intervé el Sr. Batle qui demana al Sr. Rodríguez si això no és nacional, ja qui ha estat el Sr. Rodríguez qui ha fet la dissertació.

El Sr. Rodríguez que ell ha dit el parer del seu grup, el qual sempre s'ha mostrat favorable a la celebració d'un plenari, el que creu és que això ha de ser una voluntat política del proper equip de govern. Manifesta que el seu grup s'abstindrà.

Intervé el Sr. Batle qui expressa que es pot fer a principi o final d'any...

Interromp el Sr. Rodríguez dient que en un altre indret, per ventura i amb un altre horari, sobretot. Des de el seu punt de vista hi ha moltíssimes coses que s'han de replantejar, des de el sous dels Regidors i fins i tot a la manera de celebrar-los.

Intervé el Sr. Batle per preguntar-li si creu que a un mes de les eleccions s'han d'arreglar totes aquestes coses.

El Sr. Rodríguez diu que el seu grup, llevat del primer apartat en què manifesta que no volen cobrar aquest plenari, en la resta s'abstindran.

Intervé el Sr. Batle qui expressa que no entén l'actitud del Sr. Rodríguez.

El Sr. Rodríguez aclareix que estan parlant, en primer lloc de no cobrar i en segon de celebrar un plenari anual. No és el mateix convocar de forma extraordinària unes

eleccions avançades que, per al seu grup ni és bo un ni és bo l'altre, no és el mateix que quan s'està parlant de coses municipals. Convocar un plenari extraordinari anual és un tema municipal. Convocar un pla econòmic és un tema municipal.

Intervé el Sr. Batle, qui afirma que el Sr. Ferrari demana quina és la proposta inicial de la proposta esmenada.

El Sr. Secretari respon que no hi ha proposta inicial, sinó una moció amb una exposició de motius.

El Sr. Batle dóna la raó al Sr. Ferrari dient que no hi ha una resolució inicial.

Intervé el Sr. Secretari, qui recorda que aquest tema ja es va comentar abans de convocar el Ple.

El Sr. Secretari procedeix a explicar que hi ha una exposició de motius i que no hi ha una proposta d'acord, però que des del moment en què l'assumpte ha entrat dins el plenari s'hi poden fer esmenes. Cosa diferent seria que aquest plenari, si no hi ha proposta d'acord, no s'hagués convocat i s'hagués requerit la presentació d'una proposta.

Intervé el Sr. Batle, qui demana al Sr. Secretari si es pot votar una proposta esmenada si no hi ha una proposta inicial.

El Sr. Secretari respon que són esmenes de la totalitat de la Moció, és a dir, des del moment en què ha entrat dins l'ordre del dia del Ple entén que hi ha un dret dels regidors de votar-ho o almanco de presentar aquestes esmenes; tal volta no s'hauria d'haver convocat sense una proposta inicial, però una vegada convocat s'hi han de poder presentar esmenes. El Sr. Secretari entén que es poden votar les tres esmenes presentades.

El Sr. Batle demana al Sr. Ferrari si hi està d'acord i el Sr. Ferrari exposa que el seu grup no vol cobrar aquest plenari, però que no pot aprovar la proposició que es presenta ni esmenada ni sense esmenar, perquè no hi ha cap proposició; si n'hi hagués, tampoc hi votarien a favor perquè no hi estan d'acord.

El Sr. Secretari explica que per haver convocat el Ple s'hauria d'haver exigut que es presentassin unes propostes d'acord al grup que ho ha sol·licitat.

El Sr. Batle comenta que no és obligatori segons la llei.

El Sr. Secretari informa que l'alcaldia hauria pogut demanar quines propostes d'acord se sotmetien a Ple i que des del moment en què no es va fer, perquè es va donar per vàlida la proposta tal com es presentava, entén que, hi hagi o no proposta d'acord inicialment, es poden plantejar esmenes i generar acords dins aquesta. En definitiva, estan generant acords dins una proposta que no en du.

Seguidament es passa a votar la primera proposta del grup socialista relativa a no cobrar la retribució del present plenari i n'esdevé el següent resultat: unanimitat (19).

Es passa a votar la segona proposta del grup socialista relativa a la celebració d'un Ple d'aquestes característiques anualment i n'esdevé el següent resultat: sis (6) vots a favor del grup municipal del PSIB-PSOE i el grup municipal dels Independents d'Inca, onze (11) vots en contra del grup municipal del Partit Popular i dues (2) abstencions del grup municipal del PSM-Entesa Nacionalista.

El Sr. Batle vol fer constar que ha prevalgut el criteri del Sr. Ferrari, que és qui porta el debat d'avui.

Es passa a votar la tercera proposta relativa a redactar un pla de reconversió a la propera legislatura i n'esdevé el següent resultat: cinc (5) vots a favor del grup municipal del PSIB-PSOE, onze (11) vots en contra del grup municipal del Partit Popular i tres (3) abstencions del grup municipal del PSM-Entesa Nacionalista i el grup municipal dels Independents d'Inca.

Es passa a votar la quarta esmena relativa a deixar sense efecte el contingut de la Moció i que no es cobri la present retribució, i n'esdevé el següent resultat: onze (11) vots a favor del grup municipal del Partit Popular i vuit (8) abstencions del grup municipal del PSIB-PSOE, el grup municipal del PSM-Entesa Nacionalista i el grup municipal dels Independents d'Inca.

I, sense més assumptes per tractar, el Sr. Batle-President aixeca la sessió a les catorze hores i vint-i-vuit minuts, de la qual s'estén la present acta, que jo, el secretari accidental, certifico.